

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
7. syyskuuta 2006

Sisältö	I Säädökset, jotka on julkaistava	
	★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1322/2006, annettu 1 päivänä syyskuuta 2006, Kiinan kansantasa- vallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuontia koskevan lo- pullisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta annetun asetuksen (EY) N:o 1470/2001 muuttami- sesta	1
	Komission asetus (EY) N:o 1323/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	6
	II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
	Komissio	
	2006/598/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, valtiontuesta, jota Italia (Lazion alue) aikoo myöntää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 587) ⁽¹⁾	8
	2006/599/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2005, valtiontukijärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa alusrahoituksen hyväksi (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 844) ⁽¹⁾	17
	2006/600/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 4 päivänä syyskuuta 2006, tiettyjen rakennustuotteiden ulkopuolisessa palossa käyttäytymistä koskevien luokkien vahvistamisesta metalliohutlevypintaisten sandwich- kattoelementtien osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3883) ⁽¹⁾	24
	2006/601/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 5 päivänä syyskuuta 2006, kiireellisistä toimenpiteistä, jotka koskevat ei-luvallista muuntogeenistä organismeja ”LL RICE 601” riisituotteissa (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3932) ⁽¹⁾	27

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1322/2006,**annettu 1 päivänä syyskuuta 2006,****Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuontia koskevan lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) N:o 1470/2001 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1.2 Välivaiheen tarkastelua koskeva pyyntö

- (3) Komissio vastaanotti 3 päivänä elokuuta 2004 asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön, joka koskee vain tuotemääritelmää. Pyyntö esitti Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', joka tuo Kiinan kansantasavallassa valmistettuja pienloistelamppuja. Pyyntö esittäjä tuo tasavirralla toimivia pienloistelamppuja, jäljempänä 'tasavirtalamput'. Pyyntö esittäjä väitti, että tasavirtalamppujen tekniset ja fyysiset perusominaisuudet sekä käyttötarkoitukset ja sovellukset ovat erilaiset kuin vaihtovirralla toimivien pienloistelamppujen, jäljempänä 'vaihtovirtalamput', vastaavat ominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Lisäksi pyynnön esittäjä väitti, että voimassa olevia polkumyöntitulleja olisi sovellettava vain vaihtovirtalamppuihin, koska vain ne olivat alkuperäisen tutkimuksen kohteena. Pyyntö esittäjä väitti, että tämän vuoksi tasavirtalamput olisi jätettävä polkumyöntitullin soveltamisalan ulkopuolelle ja että alkuperäisessä asetuksessa esitettyä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää olisi muutettava. Lisäksi pyynnön esittäjä pyysi, että tasavirtalamppujen jättämistä tuotemääritelmän ulkopuolelle olisi sovellettava takautuvasti.

1. MENETTELY**1.1 Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1470/2001 ⁽²⁾, jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön lopulliset 0–66,1 prosentin suuruiset polkumyöntitullit Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen, jäljempänä 'pienloistelamput', tuonnissa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (2) Perusasetuksen 13 artiklan mukaisen tutkimuksen jälkeen neuvosto laajensi asetuksella (EY) N:o 866/2005 ⁽³⁾ alkuperäisellä asetuksella asetetut lopulliset polkumyöntitullit vastaiset toimenpiteet koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetetyn saman tuotteen tuontia.

1.3 Tutkimuksen vireillepano

- (4) Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa komissio päätti, että oli olemassa riittävä todennäköisyysnäyttö osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi, mistä syystä se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾ ilmoituksen tuotteen määritelmää koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

1.4 Tutkimus

- (5) Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta virallisesti Kiinan kansantasavallan, jäljempänä 'Kiina', viranomaisille, kiinalaisille tuottajille/viejille, yhteisön tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, ja yhteisön tuottajille sekä tuottajien järjestöille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa esitetystä määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 195, 19.7.2001, s. 8.

⁽³⁾ EUVL L 145, 9.6.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 301, 7.12.2004, s. 2.

- (6) Komissio pyysi kaikkia osapuolia, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikkia muita yrityksiä, jotka ilmoittautuivat vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, toimittamaan kokonaisliikevaihtoa, Euroopan yhteisöön tapahtuvan myynnin arvoa ja määrää, tuotantokapasiteettia, tuotantoa ja pienloistelamppujen kokonaistuonnin arvoa ja määrää sekä erityisesti tasavirtalamppujen tuonnin arvoa ja määrää koskevat tiedot. Komissio hankki ja tarkisti kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida, onko tarvetta muuttaa voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaa.
- (7) Viisi kiinalaista tuottajaa/viejää, yksi yhteisön tuottaja, yksi kiinalaiseen viejään/tuottajaan etuyhteydessä oleva tuojaja ja 11 etuyhteydetöntä yhteisön tuojaa toimivat tässä tutkimuksessa yhteistyössä ja toimittivat edellä 6 kappaleessa mainitut perustiedot.

1.5 Tutkimusajanjakso

- (8) Tutkimusajanjakso käsitti 1 päivän marraskuuta 2003 ja 31 päivän lokakuuta 2004 välisen ajan.

1.6 Tietojen antaminen

- (9) Kaikille osapuolille ilmoitettiin ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella asiaa koskevat päätelmät tehtiin. Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti osapuolille asetettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.
- (10) Osapuolten toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden mukaisesti.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (11) Tarkasteltavana oleva tuote on alkuperäisen asetuksen 1 artiklan määritelmän mukaisesti pienloistelamput, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 8539 31 90. Nämä lamput ovat integroituja elektronisia sähköpurkauspienloistelamppuja, joissa on yksi tai useampi lasiputki ja joissa kaikki valaistusosat ja elektroniset rakenneosat on kiinnitetty tai yhdistetty lampun kantaan. Kuten väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön otosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa 7 päivänä helmikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 255/2001⁽¹⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', johdanto-osan 11 kappaleessa todetaan ja alkuperäisen asetuksen lopullisissa päätelmissä vahvistetaan, tarkasteltavana oleva tuote on tarkoitettu korvaamaan tavalliset hehkulamput, mistä syystä ne sopivat samoihin lampunpitiimiin kuin hehkulamput.

- (12) Alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, että tuotetta on useaa eri lajia riippuen muun muassa lampun käyttöiästä, wattimäärästä ja kuvusta. Siinä ei kuitenkaan tutkittu syöttöjännitettä, eikä kukaan asianomaisista osapuolista ottanut asiaa esille alkuperäisen tutkimuksen aikana.

3. TUTKIMUKSEN TULOKSET

3.1 Menetelmät

- (13) Jotta voitaisiin arvioida, muodostavatko tasavirtalamput ja vaihtovirtalamput yhden tuotteen vai kaksi eri tuotetta, tutkittiin, onko tasavirta- ja vaihtovirtalampuilla samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Tässä yhteydessä arvioitiin myös tasavirta- ja vaihtovirtalamppujen keskinäinen vaihdettavuus ja kilpailu yhteisön markkinoilla.

3.2 Fyysiset ja tekniset perusominaisuudet

- (14) Kaikki pienloistelamput koostuvat kahdesta pääosasta: yhdestä (tai useammasta) kaasupurkausputkesta ja yhdestä elektronisesta liitäntälaitteesta. Elektroninen liitäntälaitte syöttää elektroneja kaasupurkausputkeen. Elektronit aktivoivat kaasun, joka tuottaa energiaa valon muodossa.
- (15) Vaihtovirta- ja tasavirtalamppujen syöttöjännitteet ovat kuitenkin erilaiset, eli vaihtovirtalamput toimivat vaihtosähköllä ja tasavirtalamput tasasähköllä. Tasavirtalampuissa käytettävien elektronisten liitäntälaitteiden osien on sen vuoksi oltava erilaisia kuin vaihtovirtalampuissa käytettävät liitäntälaitteiden osat, koska niiden tehtävänä on muuttaa tasasähkö vaihtosähköksi, jotta valon tuottaminen voidaan varmistaa.
- (16) Yhteisön tuotannonala väitti, että alkuperäisessä tutkimuksessa vertailumaassa (Meksikossa) tuotettu tuote katsottiin samankaltaiseksi tuotteeksi, vaikka kyseisessä maassa tuotetut pienloistelamput oli tarkoitettu käytettäväksi pienemmällä jännitteellä. Tämän vuoksi pienessä jänniteverkossa käytettävät vaihtovirtalamput olisi katsottava samaksi tuotteeksi kuin tasavirtalamput. Olisi kuitenkin huomattava, että vaikka Meksikon järjestelmän jännite on erilainen kuin yhteisössä, sekä Meksikossa että yhteisössä tuotetut pienloistelamput toimivat vaihtovirtalla. Niiden tehtävät ovat samat eli ne korvaavat markkinoilla tavalliset hehkulamput.
- (17) Tämän tarkastelun kohteena olevat pienloistelamput eivät eroa toisistaan pelkästään jännitteen osalta kuten edellä mainitussa Meksikossa tuotettujen pienloistelamppujen tapauksessa, vaan myös tasavirtalamppujen ja vaihtovirtalamppujen virransyötön rakenteessa on eroja, mikä vaatii erilaisten osien käyttämistä ja siten vaikuttaa teknisten ominaisuuksien eroihin.

⁽¹⁾ EYVL L 38, 8.2.2001, s. 8.

3.3 Tavanomaiset käyttötarkoitukset ja keskinäinen vaihdettavuus

- (18) Kuten edellä (11) kappaleessa mainittiin, alkuperäisessä tutkimuksessa tarkasteltavana oleva tuote on tarkoitettu korvaamaan *tavalliset* hehkulamput.
- (19) Yhteisön tuotannonalan ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittaman tiedon perusteella tasavirtalamppujen kokonaiskulutus yhteisön markkinoilla on alle 2 prosenttia pienloistelamppujen kokonaiskulutuksesta. Näin ollen laajimmin tuotuja ja käytettyjä pienloistelamppuja yhteisön markkinoilla ovat vaihtovirtalamput, ja ne käsittävät lähes 100 prosenttia yhteisön kokonaistuonnista ja kokonaismyynnistä.
- (20) Edellä mainitun perusteella vaihtovirtalamput on tarkoitettu korvaamaan laajimmin käytetyt hehkulamput, ja ne sopivat samoihin lampunpitimiin kuin kyseiset hehkulamput. Koska tasavirtalamppuissa ei käytetä samaa syöttöjännitettä, ne eivät tuota valoa, jos niitä käytetään tavallisten hehkulamppujen pitimissä. Jos taas vaihtovirtalamput ruuvataan pitimeen, johon syötetään tasavirtaa, nekin eivät tuota valoa. Tämän vuoksi valon tuottamiseen tasavirtalampulla tarvitaan tasavirtaa ja valon tuottamiseen vaihtovirtalampuilla tarvitaan vaihtovirtaa.
- (21) Lisäksi vaihtovirtalamppuja käyttävät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 110 kappaleen perusteella yksityiset kotitaloudet, tuotannonala ja suuri määrä kaupallisia yrityksiä, kuten kauppoja, ravintoloita jne., kun taas kyseiset kuluttajat käyttävät tasavirtalamppuja vain harvoissa poikkeustapauksissa. Vaihtovirtalamppujen käyttäjät ovat yleensä liittyneet julkiseen sähköverkkoon, kun taas tasavirtalamppuja käytetään alueilla, joita ei ole kytketty julkiseen sähköverkkoon ja jotka siksi ovat riippuvaisia muista energialähteistä (akuista jaattereista, aurinkosähköjärjestelmistä, aurinkopaneeleista). Tasavirtalamppuja käytetään eristyksissä olevilla alueilla ja maaseutualueilla kaivostoimintaan, väliaikaisten suojien valaistamiseen, retkeilyssä, aluksissa jne. Tällä perusteella katsottiin, että tasavirtalamput eivät voi korvata tavallisia hehkulamppuja ja sen vuoksi vaihtovirtalamput ja tasavirtalamput eivät ole keskenään vaihdettavissa.
- (22) Tämän vuoksi päätellään, että alkuperäisessä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä tavallisiksi hehkulamputiksi katsotaan lamput, jotka toimivat vaihtovirralla.
- (23) Yhteisön tuotannonala väitti, että edellä esitetystä poiketen vaihtovirtalampuilla ja tasavirtalampuilla on sama käyttötarkoitus eli valon tuottaminen. Niitä olisi tämän vuoksi pidettävä yhtenä ainoana tuotteena. Tässä yhteydessä yhteisön tuotannonala vertasi vaihtovirtalamppuja ja tasavirtalamppuja erityyppisiin autoihin, joissa on joko

bensiinimoottori tai dieselmoottori. Yhteisön tuotannonala väitti, että molempien tyyppisillä autoilla on sama tehtävä eli henkilöiden moottoriväesteen kuljettaminen teillä, ja sen vuoksi niiden katsotaan muodostavan yhden tuotteen.

- (24) Tämän tarkastelun kohteena ei ole määrittää, muodostavatko bensiinimoottorilla varustetut autot ja dieselmoottorilla varustetut autot yhden tuotteen, ja sen vuoksi edellä mainittua vertailua pidettiin epäasianmukaisena, koska siinä keskityttiin väärään muuttuun (moottoriin). Tässä yhteydessä tarkastellaan sitä, onko tuotteella tarvittavat fyysiset ja tekniset ominaisuudet valon tuottamiseen silloin, kun käytetään samoja lampunpitimiä kuin hehkulamppuissa.
- (25) Jotkin osapuolet väittivät, että hyvin pieni osa vaihtovirtalamppujen tietyistä malleista voi toimia sekä vaihtovirtalla että tasavirralla. Näiden lamppujen käyttötarkoitusten katsottiin olevan samat kuin sellaisten vaihtovirtalamppujen, jotka toimivat vain vaihtovirralla. Niiden katsotaan siksi olevan pienloistelamppuja, jotka toimivat vaihtovirralla.
- (26) Edellä mainitun perusteella vaihtovirtalamput ja tasavirtalamput eivät ole keskenään vaihdettavissa eikä niillä siksi ole samoja käyttötarkoituksia.

3.4 Vaihtovirtalamppujen ja tasavirtalamppujen välinen kilpailu

- (27) Kuten edellä mainittiin, vaihtovirtalamppuja ja tasavirtalamppuja ei käytetä samoilla sovellusaloilla eivätkä ne siksi ole keskenään vaihdettavissa vaan niitä toimitetaan eri markkinoille. Lisäksi tasavirtalamppuja voi ostaa niiden eriytyneiden käyttötarkoitusten vuoksi vain erikoiskaupoista tai suoraan tuottajilta. Sen sijaan vaihtovirtalamppuja voi ostaa useimmista alan kaupoista, jotka myyvät kuluttajille massajakeluun tarkoitettuja tuotteita.
- (28) Ainoa yhteistyössä toiminut yhteisön tuottaja väitti, että sellaisilla alueilla, joilla vaihtovirtaa on saatavilla, kuluttajat voivat asentaa aurinkosähköpaneelit tai aurinkopaneelit, jotka tuottavat tasavirtaa. Sen vuoksi väitettiin, että vaihtovirtalamppujen ja tasavirtalamppujen välillä olisi kilpailua. Todetaan, että valintaa kahden energialähteen välillä ei voida rinnastaa pienloistelampun käyttöön, koska tällöin tarvitaan suurempia investointeja ja valinta vaikuttaa kaikkiin talon sähkölaitteisiin. Siksi on erittäin epätodennäköistä, että investoiminen aurinkosähköpaneeliin johtuisi vain vaihtovirtalamppujen ja tasavirtalamppujen välisestä kilpailusta. Lisäksi todetaan, että tasavirtalamput ovat kalliimpia kuin vaihtovirtalamput, ja sen vuoksi katsotaan, että tämä väite ei ole taloudellisen logiikan mukainen. Tästä syystä väite oli hylättävä.

- (29) Koska tasavirtalamppuja ja vaihtovirtalamppuja ei voida käyttää samantyyppisissä sähköverkoissa, päätellään, että näiden kahden tyyppin välillä ei ole kilpailua.

3.5 Tasavirtalamppujen ja vaihtovirtalamppujen väliset erot

- (30) Väitettiin, että tasavirtalamppuja ja vaihtovirtalamppuja ei voida selvästi erottaa toisistaan. Tässä yhteydessä todetaan, että vaikka sekä tasavirtalamput että vaihtovirtalamput kuuluvat samaan CN-koodiin ex 8539 31 90, ne voidaan helposti erottaa toisistaan. Tasavirtalamppujen ja vaihtovirtalamppujen erottamiseen voidaan soveltaa seuraavia perusteita: tasavirtalamput eivät tuota valoa, kun ne ruuvataan vaihtovirralla toimiviin pitimiin ja kytketään päälle.
- (31) Lisäksi tasavirtalamppuihin on selkeästi merkitty, että kyseinen tuote toimii pienellä syöttöjännitteellä, jotta kuluttajat eivät käytä niitä vaihtovirralla toimivissa pitimissä ja riko niitä sen vuoksi.

4. TUOTEMÄÄRITELMÄÄN LIITTYVÄT PÄÄTELMÄT

- (32) Tutkimus osoittaa, että tasavirtalampuilla ja vaihtovirtalampuilla ei ole samoja teknisiä ja fyysisiä perusominaisuuksia eikä käyttötarkoituksia. Ne eivät ole vaihdettavissa keskenään eivätkä ne kilpaile toistensa kanssa yhteisön markkinoilla. Tämän perusteella päätellään, että tasavirtalamput ja vaihtovirtalamput muodostavat kaksi eri tuotetta ja että Kiinasta peräisin olevien pienloistelamppujen tuontia koskevaa voimassa olevaa polkumyynnitullia ei pitäisi soveltaa tasavirtalamppujen tuontiin. Tämän perusteella tasavirtalamput eivät siis olleet alkuperäisen tutkimuksen kohteena, vaikka sitä ei alkuperäisessä asetuksessa erityisesti mainita.
- (33) Edellä mainitun perusteella olisi selvennettävä voimassa olevan toimenpiteen soveltamisalaa muuttamalla alkuperäistä asetusta.
- (34) Asetusta (EY) N:o 866/2005 olisi muutettava, koska sillä laajennettiin asetuksella (EY) N:o 1470/2001 käyttöön otettuja toimenpiteitä koskemaan Vietnamista, Pakistanista ja/tai Filippiineiltä lähetettyjen pienloistelamppujen tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Vietnam, Pakistan tai Filippiinit.

5. TAKAUTUVAA SOVELTAMISTA KOSKEVA PYYNTÖ

- (35) Kun otetaan huomioon edellä (32) ja (33) kappaleessa esitetyt päätelmät, joiden mukaan tasavirtalamput eivät kuuluneet alkuperäiseen tutkimukseen, jonka perusteella

otettiin käyttöön Kiinasta tuotuja pienloistelamppuja koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, tuotemääritelmän selvennyksellä olisi oltava takautuva vaikutus voimassa olevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönoton päivämäärästä alkaen.

- (36) Tämän vuoksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1470/2001 nojalla maksetut lopulliset polkumyynnitullit pienloistelamppujen tuonnista yhteisöön olisi palautettava niiden tuontitapahtumien osalta, jotka koskivat tasavirtalamppuja. Palautusta on pyydetävä kansallisilta tulliviranomaisilta asiaan sovellettavien kansallisten tullisäännösten mukaisesti rajoittamatta kuitenkaan yhteisön omia varoja ja erityisesti yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom, soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (1) 7 artiklan 1 kohtaa.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1470/2001 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyynnitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, CN-koodiin ex 8539 31 90 (10 päivään syyskuuta 2004 saakka Taric-koodiin 8539 31 90*91 ja 11 päivästä syyskuuta 2004 alkaen Taric-koodiin 8539 31 90*95) kuuluvien vaihtovirralla toimivien elektronisten sähkönpurkauspienloistelamppujen (myös sekä vaihtovirralla että tasavirralla toimivien elektronisten sähkönpurkauspienloistelamppujen), joissa on yksi tai useampi lasiputki ja joissa kaikki valaistusosat ja elektroniset rakenneosat on kiinnitetty tai yhdistetty lampun kantaan, tuonnissa.”

- 2) Korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Asetuksen (EY) N:o 255/2001 mukaisesti väliaikaisten polkumyynnitullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti vahvistetun tullin suuruusina Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien vaihtovirralla toimivien elektronisten sähkönpurkauspienloistelamppujen (myös sekä vaihtovirralla että tasavirralla toimivien elektronisten sähkönpurkauspienloistelamppujen), joissa on yksi tai useampi lasiputki ja joissa kaikki valaistusosat ja elektroniset rakenneosat on kiinnitetty tai yhdistetty lampun kantaan, tuonnissa. Asetuksen (EY) N:o 255/2001 mukaisesti väliaikaisten polkumyynnitullien vakuutena olevat määrät kannetaan Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd. -yrityksen valmistamien tuotteiden tuonnissa Zhejiang Yankon Group Co., Ltd -yrityksen (Taric-lisäkoodi A241) valmistamien tuotteiden tuonnille lopullisesti vahvistetun tullin suuruusina.”

(1) EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 866/2005 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, CN-koodiin ex 8539 31 90 (10 päivään syyskuuta 2004 saakka Taric-koodiin 8539 31 90*91 ja 11 päivästä syyskuuta 2004 alkaen Taric-koodiin 8539 31 90*95) kuuluvien vaihtovirralla toimivien elektronisten sähköpurkauspienloistelamppujen (myös sekä vaihtovirralla että tasavirralla toimivien elektronisten sähköpurkauspienloistelamppujen), joissa on yksi tai useampi lasiputki ja joissa kaikki valaistusosat ja elektroniset rakenneosat on kiinnitetty tai yhdistetty lampun kantaan, tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1470/2001 käyttöön otettu 66,1 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli laajennetaan koskemaan Vietnamista, Pakistanista ja/tai Filippiineiltä lähetettyjen vaihtovirralla toimivien elektronisten sähköpurkauspienloistelamppujen (myös sekä vaihtovirralla että tasavirralla toimivien elektronisten sähköpurkauspienloiste-

lamppujen), joissa on yksi tai useampi lasiputki ja joissa kaikki valaistusosat ja elektroniset rakenneosat on kiinnitetty tai yhdistetty lampun kantaan, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Vietnam, Pakistan tai Filippiinit (Taric-koodi 8539 31 90*92).”

3 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 9 päivästä helmikuuta 2001.

2. Asetuksen (EY) N:o 1470/2001 perusteella 9 päivän helmikuuta 2001 ja tämän asetuksen voimaantulopäivän välisenä aikana maksetut polkumyyntitullit palautetaan rajoittamatta kuitenkaan päätöksen 94/728/EY, Euratom, soveltamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 ja erityisesti sen 7 artiklan säännöksiä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä syyskuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. TUOMIOJA

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1323/2006,
annettu 6 päivänä syyskuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä syyskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 6 päivänä syyskuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005,

valtioneustusta, jota Italia (Lazion alue) aikoo myöntää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi

*(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 587)***(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2006/598/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(2) Italia vastasi 23 päivänä heinäkuuta 2003.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

(3) ACEA SpA (jäljempänä 'ACEA'), joka on tuensaaja, vastasi 8 päivänä syyskuuta 2003. Tämä vastaus ja useita lisätietopyyntöjä lähetettiin Italialle 15 päivänä syyskuuta 2003 sen kommentoitavaksi. Pyynnöt koskivat seuraavia asiakirjoja tai tietoja:

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomauksensa ⁽¹⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

— jäljennös ACEAn ja Electrabelin välisestä alustavasta osakassopimuksesta AEP:n perustamiseksi;

sekä katsoo seuraavaa:

— ehdot toimintojen siirtämiseksi ACEAsta AEP:hen, ja erityisesti se, oliko nyt tarkasteltavana oleva toimintatapa otettu huomioon;

I MENETTELY

(1) Komissio päätti 13 päivänä toukokuuta 2003 tekemälään päätöksellä, josta ilmoitettiin Italialle samana päivänä päivätyllä kirjeellä, aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn mainitusta tuesta ja kehotti Italiaa ja muita asianomaisia esittämään huomauksensa ⁽²⁾.

— mihin ACEAn toimintoihin perintä vaikuttaisi.

⁽¹⁾ EUVL C 188, 8.8.2003, s. 8.⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

(4) Italia vastasi ensin 18 päivänä maaliskuuta 2004 ja sitten 29 päivänä huhtikuuta 2004.

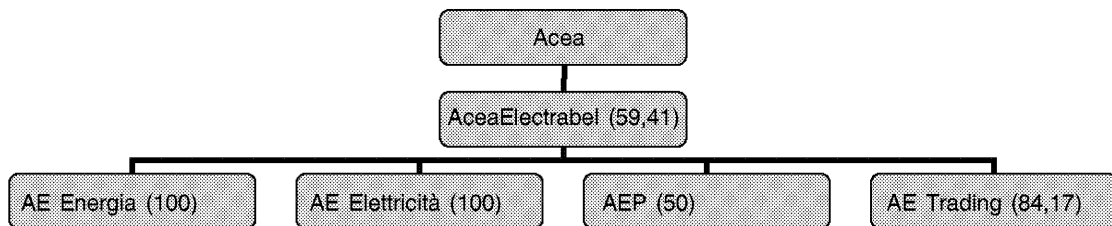
II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

- (5) Tuki koski alun perin kahta Lazion alueen rahoittamaa energiansäästö-hanketta, joista toinen liittyi kaukolämpöverkkoon ja toinen tuulivoimalaan. Molemmat hankkeet todettiin yhteismarkkinoille soveltuviksi, mutta ensimmäisen hankkeen osalta päätettiin aloittaa 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklan mukainen menettely asiassa Deggendorf⁽³⁾ annetun tuomion perusteella. Hanke koskee Rooman lähellä Torrino Mezzocaminossa toteutettavaa kaukolämpöverkkoa. Uuden asuinalueen lämpöverkon energia tuotetaan osittain kunnostetussa ja uusitussa sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa. Kaksi muuta Rooman lähellä sijaitsevaa asuin-aluetta, Torrino Sud ja Mostacciano, on jo liitetty yhteistuotantolaitokseen kaukolämpöverkon avulla. Uudessa hankkeessa verkkoa aiotaan laajentaa jatkamalla putkistoa 14 kilometriä.
- (6) Hankkeen investointikustannukset ovat 9 500 000 euroa. Kyseiset kustannukset rajoittuvat lämmön jakelujärjestelmään tehtävään investointiin, jossa ei ole mukana kunnostettua turbiinia. Tuen määrä on 3 800 000 euroa.

- (7) Toimenpiteen oikeusperustan muodostaa Lazion aluehallituksen 6 päivänä elokuuta 1999 tekemä päätös nro 4556, jonka perusteella hiilidioksidiverolla rahoitettavat hankkeet on valittu. Toimenpide rahoitetaan 23 päivänä joulukuuta 1998 annetun talousarviolain nro 448/98 8 §:ssä säädetyn hiilidioksidiveron tuotoilla. Ympäristöministeriön 20 päivänä heinäkuuta 2000 antamalla asetuksella nro 337 hyväksyttiin kriteerit ja yksityiskohtaiset säännöt, joita alueen on noudatettava mainittuja verotuloja käyttäessään.

III TUENSAAJAT

- (8) Tuensaajayritys oli ACEA, joka oli aikaisemmin Rooman kunnan omistama yleishyödyllinen laitos. Monien uudelleenjärjestelyjen jälkeen tuensaaja on nyt toinen yritys, AceaElectrabel Produzione (AEP). Uudelleenjärjestelyt koskivat myös useita muita yrityksiä, muun muassa Electrabeliä. Electrabel Italia omistaa AEP:stä 50 prosenttia ja Acea Electrabel 50 prosenttia. Electrabel Italia on belgialaisen Electrabelin kokonaan omistama yritys. AceaElectrabelin omistajat ovat Electrabel Italia (40,59 prosenttia) ja ACEA (59,41 prosenttia).

Huom. ACEA-konsernin rakenne; sulkeissa olevat numerot ilmoittavat emoyhtiön omistusosuuden, loput omistaa belgialaisen Electrabel-konsernin italialainen tytäryhtiö Electrabel Italia.

IV PERUSTAMISSOPIMUKSEN 88 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

- (9) Komissio katsoi, että tarkasteltavana oleva hanke on ympäristönsuojelua koskevien suuntaviivojen mukainen⁽⁴⁾. Komissio esitti kuitenkin epäilyjä ja päätti aloittaa tutkintamenettelyn, koska se katsoi, että asiaan olisi sovellettava tuomioistuimen asiassa Deggendorf vahvistamia periaatteita ja kriteerejä.

- (10) Tutkinnassa ilmeni, että tuensaaja ACEA oli yksi energia-alan niin sanottuja *aziende municipalizzate* -laitoksia (paikallishallintoelinten omistamia yleishyödyllisiä laitoksia), jotka olivat hyötynet tukiohjelmista, joita komissio oli tarkastellut 5 päivänä kesäkuuta 2002 tekemässään päätöksessä 2003/193/EY⁽⁵⁾. Kyse oli valtiontuesta, jota Italia oli myöntänyt verovapautuksina ja halpakorkoisina lainoina yleishyödyllisille laitoksille, joissa enemmistö-osakkuus on julkisella vallalla. Vaikka kyseinen päätös koskee pelkästään tukiohjelmiä sinänsä eikä siinä käsitellä yksittäisten tuensaajien tilannetta, ainakin yksi kyseisistä ohjelmista oli tarkoitettu kaikille yrityksille, jotka täyttävät määrätty edellytykset. ACEA täytti tuolloin nämä edellytykset.

⁽³⁾ Asia C-355/95 P, Textilwerke Deggendorf GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio ja Saksan liittotasavalta, tuomio 15.5.1997 (Kok. 1997, s. I-2549).

⁽⁴⁾ Tukeen N 90/2002 liittyvän menettelyn aloittamista koskevan päätöksen 3.4 kohta (K(2003) 1468 lopullinen, 13.5.2003).

⁽⁵⁾ EUVL L 77, 24.3.2003, s. 21.

- (11) Komissio totesi päätöksessään 2003/193/EY, että tällaiset ilmoittamattomat tukiohjelmat eivät sovellu yhteismarkkinoille ja ovat sääntöjenvastaisia. Tämän perusteella se määräsi 3 artiklassa, että Italian oli perittävä takaisin kaikki tuet, jotka oli myönnetty kyseisten ohjelmien puitteissa. ACEA on valittanut päätöksestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ⁽⁶⁾ ja todennut tuomioistuimessa hyötynensä kyseisestä tukiohjelmasta. ACEAn tilinpäätöstiedoissa viitataan nimenomaisesti takaisinperinnän vaaraan, kuten esimerkiksi syyskuussa 2004 julkaisussa osavuosisikauksessa ⁽⁷⁾.
- (12) Komissio lähetti Italian viranomaisille kaksi kirjettä, joissa se muistutti niiden velvollisuudesta periä takaisin kyseiset summat. Tämän johdosta Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että yli kaksi vuotta päätöksen 2003/193/EY tekemisen jälkeen ne eivät ole täyttäneet perintävelvollisuuttaan vaan aiheellisten hallinnollisten toimenpiteiden hyväksyminen ja täytäntöönpano oli edelleen kesken. Viranomaiset eivät ole myöskään selventäneet, onko ACEAlle maksetut summat jo peritty takaisin. Edellä esitettyjen tietojen perusteella olisi pääteltävä, että ACEA on saanut päätöksessä 2003/193/EY yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todettujen tukiohjelmien puitteissa myönnettyä tukea mutta ei ole vielä maksanut sitä takaisin.
- (13) Komissio katsoi tämän perusteella, että se ei voi määrittää ACEAn jo saaman ja takaisinperittävän tuen määrää.
- (14) Komissio katsoi myös, että se ei voi arvioida ”vanhan” ja ”uuden” tuen kasautuvaa vaikutusta ja sen todennäköistä vääristävää vaikutusta yhteismarkkinoilla.
- (17) Italia kiistää, että toimenpide olisi tukea, sillä kyseessä on paikallinen hanke, jolla ei ole vaikutusta kauppaan. Lisäksi Italia toteaa, että koska lämmityksellä ei voida käydä kauppaa eikä sillä voida korvata muita energialähteitä, kilpailu ei ole vääristynyt.
- (18) Italia vastustaa myös asiassa Deggendorf ilmenevän oikeuskäytännön soveltamista ja esittää väitteitä, joita selostetaan 19–23 kappaleessa.
- (19) Italia katsoo, että Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä ei voi soveltaa nyt tarkasteltavaan tukeen, koska lähtökohta on eri. Tarkasteltava tuki on aluetukea (sen myöntävä viranomainen on Lazion alue), kun taas yleishyödyllisiä laitoksia koskevassa asiassa oli kyse kansallisesta tuesta.
- (20) Italia toteaa, että tuensaajien henkilöllisyys ei ole täysin selvä. Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä olisi sovellettava ainoastaan yksittäisiin tukiin, ei tukiohjelmiin.
- (21) Italia väittää, että Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä olisi sovellettava ainoastaan lopullisiin päätöksiin, kun taas komission päätös ei ole lopullinen, sillä siitä on valitettu. Italia väittää, että komissio ei voi kohdistaa painostusta jäsenvaltioiden politiikkaan ennen kuin kaikkia perustamissopimuksessa määrättyjä oikeussuojakeinoja on käytetty.
- (22) Italian mukaan komissio soveltaa Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä liian laajasti, ja toteaa, että tämä saattaa johtaa siihen, että jäsenvaltiot eivät enää ilmoita tuesta.

V ITALIAN JA KOLMANSIEN HUOMAUTUKSET

1.1 Italian huomautukset

- (15) Italian viranomaisten väitteet esitellään johdanto-osan 16–27 kappaleessa.
- (16) Italia on ottanut esiin tuensaajan henkilöllisyyden, joka on vaihtunut sen jälkeen, kun komissio teki päätöksen menettelyn aloittamisesta. Italia itse asiassa huomauttaa, että tuensaaja oli vaihtunut jo ennen kyseistä ajankohtaa. Italia myöntää joka tapauksessa, että komissiolle ei ilmoitettu asiasta ennen menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemistä. Italia katsoo, että koska tuensaaja on vaihtunut, Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä ei voisi soveltaa tukeen eikä nykyisellä menettelyllä olisi kohdetta.
- (23) Lisäksi Italia huomauttaa kahdesta hankkeen ominaisuudesta, jotka eivät puolla Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltamista: a) hankkeen energiansäästötavoitteet ovat komission ja yhteisön politiikan mukaiset ja b) ACEAa rangaistaisiin muihin yleishyödyllisiin laitoksiin verrattuna, ja komissio painostaisi yksittäistä kohdetta lainvastaisin keinoin.
- (24) Vastauksena komission kysymyksiin Italia esittää 25–27 kappaleessa selostetut huomautukset.
- (25) Alustavasta osakassopimuksesta ilmenee, että sekä ACEA että Electrabel käyttävät määräysvaltaa AEP:ssä.

⁽⁶⁾ Asia T-297/02 (EYVL C 289, 23.11.2002, s. 37).

⁽⁷⁾ Saatavilla ACEAn Internet-sivuilla osoitteessa www.aceaspa.it

(26) Yhteisyrityssopimuksessa ei ole otettu huomioon tarkasteltavana olevaa hanketta eikä takaisinperinnästä tehtyä päätöstä.

(27) ACEAlla on monenlaisia toimintoja eikä ole mahdollista määrittää, mihin näistä toiminnoista tuen takaisinperintä vaikuttaa.

1.2 Kolmansien huomautukset

(28) Tuensaaja ACEA on esittänyt monia huomautuksia, jotka ovat suurelta osin samoja kuin Italian esittämät huomautukset. ACEA on kuitenkin tehnyt kolme lisähuomautusta, jotka koskevat Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltamista.

(29) ACEAn ensimmäisessä lisähuomautuksessa todetaan, että toisin kuin asiassa Deggendorf, nyt tarkasteltavassa asiassa ei ole vakavia tai kiireellisiä tekijöitä, joiden takia olisi aloitettava perintä, eikä sääntöjenvastaisesta tuesta tehdyn päätöksen tekemisestä ole kulunut pitkää aikaa.

(30) ACEAn toisessa väitteessä painotetaan, että toisin kuin asiassa Deggendorf, ACEAlla ei ole mitään takaisinperintään liittyvää velvollisuutta eikä se ole takaisinperintää vastaan, vaan päinvastoin se on valmis maksamaan tuen takaisin ja korostaa, että takaisinperinnän myöhästyminen ei johdu siitä.

(31) ACEAn kolmannessa lisäväitteessä todetaan, että komissio ei sovelta johdonmukaisesti Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä. ACEA muistuttaa Ranskan *Société française de production* (jäljempänä 'SFP') koskevasta komission päätöksestä 1998/466/EY⁽⁸⁾, jossa mainitaan samaa tuensaajaa koskeva aikaisempi kielteinen päätös soveltamatta Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä.

VI ARVIOINTI

(32) Tukea arvioidessaan komissio tarkastelee ennen kaikkea sitä, onko kyseinen toimenpide tukea ja voidaanko sen katsoa olevan perustamissopimuksen mukainen.

(33) Toiseksi komissio määrittää tuensaajan henkilöllisyyden ja arvioi Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltuvuutta.

1.1 Tuen olemassaolo

(34) Monet Italian ja ACEAn esittämät huomautukset koskevat komission näkemystä, jonka mukaan hanke on tukea.

(35) Hanke rahoitetaan aluehallituksen talousarviosta varoilla, jotka saadaan vuoden 1999 talousarviolaissa säädetyistä hiilidioksidiverosta. Tuen olemassaolon ensimmäinen edellytys täyttyy.

(36) Toimenpide on valikoiva, sillä se hyödyttää vain yhtä yritystä, alun perin ACEAa ja nykyisin AEP:tä. Tuen olemassaolon toinen edellytys täyttyy.

(37) Menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen 3.1 kohdassa todetaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvista vaikutuksista, että lämpö ei ole kaupankäynnin kohde, mutta sillä voidaan korvata muita ensi- tai toissijaisia energiatuotteita, jotka ovat kaupankäynnin kohteena.

(38) Tämän vahvistavat komission muut päätökset. Italian osalta voidaan mainita Piemonten aluetta koskeva päätös saastepäästöjen alentamiseen myönnetystä tuesta (N 614/02)⁽⁹⁾. Päätöksessä todetaan, että kaukolämpöhankkeen avulla kotitaloudet voivat korvata lämmöllä muita ensi- tai toissijaisia energialähteitä, kuten öljyä tai sähköä, joilla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

(39) Kaukolämpöverkon tarkoituksena on korvata eräällä asuntoalueella sijaitsevien asuntojen yksittäiset lämmitysjärjestelmät. Toisin sanoen lämpövoimalan generaattorin tuottamalla lämmöllä korvataan muita energialähteitä, kuten öljyä, kaasua tai sähköä, käyttävien pienten lämpökattiloiden tuottama lämpö. Öljy, kaasu ja sähkö ovat jäsenvaltioiden välisen kaupan kohteena. Koska kyseessä on korvausvaikutus, tarkasteltava hanke vaikuttaa kauppaan. Joka tapauksessa sekä ACEA että Electrabel toimivat monilla aloilla, erityisesti energia-alalla ja sähkön tuotannossa, joiden osalta käydään yhteisön sisäistä kauppaa. Tuen olemassaolon kolmas edellytys täyttyy.

⁽⁸⁾ EYVL L 205, 22.7.1998, s. 68.

⁽⁹⁾ EUVL C 6, 10.1.2004, s. 21.

- (40) Lisäksi toimenpide vääristää kilpailua, koska se suosii yhtä yritystä, jonka asema voi vahvistua energian maailmanmarkkinoilla ja sen vuoksi markkinaedellytykset voivat muuttua. Tämän perusteella voidaan vahvistaa, että toimenpide vaikuttaa kauppaan ja vääristää kilpailua ja että nämä vaikutukset ovat komission muissa asioissa esittämien päätelmien mukaiset ⁽¹⁰⁾.
- (41) Näin ollen kaikki neljä valtiontuen olemassaoloa koskevaa edellytystä täyttyvät. Komissio päättää, että tarkasteltava hanke on valtiontukea.
- (42) Näin ollen kaikki neljä valtiontuen olemassaoloa koskevaa edellytystä täyttyvät. Komissio päättää, että tarkasteltava hanke on valtiontukea.
- (43) Näin ollen kaikki neljä valtiontuen olemassaoloa koskevaa edellytystä täyttyvät. Komissio päättää, että tarkasteltava hanke on valtiontukea.
- (44) Näin ollen kaikki neljä valtiontuen olemassaoloa koskevaa edellytystä täyttyvät. Komissio päättää, että tarkasteltava hanke on valtiontukea.
- (45) Näin ollen kaikki neljä valtiontuen olemassaoloa koskevaa edellytystä täyttyvät. Komissio päättää, että tarkasteltava hanke on valtiontukea.
- (46) Viiteinvestointi on olematon, sillä vaihtoehtona on asuntojen yksittäinen lämmittäminen. Verkon laajentamisesta ei myöskään aiheudu kustannussäästöjä. Näin ollen komissio katsoo, että investoinnin kaikki kustannukset ovat tukikelpoisia. Myönnetyn tuen enimmäisintensiiteetti on 40 prosenttia brutto.
- (47) Tukikelpoisten investointikustannusten ja tuki-intensiteetin perusteella kaukolämpöhanke näyttää olevan erikseen tarkasteltuna suuntaviivojen 30 ja 37 kohdan mukainen.

1.2 Tuen soveltavuus yhteismarkkinoille

- (42) Komissio tarkasteli ensin, oliko tuki perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen, ja päätteli, että hankkeella pyrittiin saavuttamaan ympäristösuojelutavoitteita. Toiseksi komissio arvioi, onko toimenpide valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen mukainen. Komissio tarkasteli erityisesti suuntaviivojen 30 ja 37 kohtaa.
- (43) Suuntaviivojen 30 kohdassa todetaan, että ”edellä 6 kohdassa määritellyt energiansäästöinvestoinnit rinnastetaan ympäristönsuojeluinvestointeihin. Tällaisilla investoinneilla on suuri merkitys, kun yhteisön ympäristönsuojelutavoitteet pyritään saavuttamaan taloudellisella tavalla. Näille investoinneille voidaan siten myöntää investointitukea, jonka perustaso on 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.”
- (44) Tarkasteltavassa hankkeessa ainoastaan kaukolämpöinvestointi, johon kuuluvat lämmönjakeluverkko ja siihen liittyvät laitteet, on tukikelpoinen. Lazion alueviranomaiset ovat toimittaneet komissiolle teknisiä ja taloutta koskevia tietoja, joissa vahvistetaan, että ehdotettu kaukolämpöverkko olisi itse asiassa huomattava edistysaskel energiansäästöissä verrattuna nykyiseen, investointia edeltävään tilanteeseen. Tämän vuoksi asiaan voidaan soveltaa suuntaviivojen 30 kohtaa.
- (45) Suuntaviivojen 37 kohdassa todetaan, että ”tukikelpoiset kustannukset on rajattava tarkoin ympäristötavoitteiden saavuttamisesta aiheutuviin lisäkustannuksiin”.
- (46) Viiteinvestointi on olematon, sillä vaihtoehtona on asuntojen yksittäinen lämmittäminen. Verkon laajentamisesta ei myöskään aiheudu kustannussäästöjä. Näin ollen komissio katsoo, että investoinnin kaikki kustannukset ovat tukikelpoisia. Myönnetyn tuen enimmäisintensiiteetti on 40 prosenttia brutto.
- (47) Tukikelpoisten investointikustannusten ja tuki-intensiteetin perusteella kaukolämpöhanke näyttää olevan erikseen tarkasteltuna suuntaviivojen 30 ja 37 kohdan mukainen.
- (48) Tämän analyysin perusteella komissio voisi todeta, että hanke on erikseen tarkasteltuna valtiontukisuuntaviivojen mukainen. Tätä päätöstä tehdessään komissio on vaatimusten mukaisesti punninnut ympäristötekijöitä ja kilpailupolitiikan näkökohtia. Kuten valtiontuesta ympäristösuojelulle annettujen suuntaviivojen 4 kohdassa todetaan, ”ympäristötavoitteiden huomioon ottaminen pitkällä aikavälillä ei kuitenkaan merkitse sitä, että kaikenmuotoinen tuki on hyväksyttävä”.
- (49) Jos komissio hyväksyisi Italian näkemyksen, jonka mukaan komission olisi pitänyt hyväksyä hanke sen ympäristötavoitteiden vuoksi, jätettäisiin huomiotta se, että kilpailusääntöjen kannalta tärkeintä on tapa, jolla tavoitteet saavutetaan. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissio antaessaan suuntaviivoja yksityiskohtaisista säännöistä, joita se noudattaa valtiontuki-ilmoitusten tarkastelussa, ilmoittaa jäsenvaltioille, kuinka ympäristötavoitteet voidaan saavuttaa mahdollisimman vähäisin kilpailuvaiikutuksin. Tuen ympäristötavoite ei kuitenkaan ole peruste valtiontukitoimenpiteitä koskevasta yleisistä säännöistä ja periaatteista poikkeamiselle, oli tavoite mikä hyvänsä.

1.3 Tuensaajan henkilöllisyys

- (50) Tuensaajan henkilöllisyys on määritettävä.
- (51) Useat Italian esittämät huomautukset ⁽¹¹⁾ koskevat tuensaajan vaihtumista, hankkeen toteuttavan yrityksen osan luovutusta koskevia ehtoja sekä ACEAn ja Electrabelin välistä alustavaa osakassopimusta.
- (52) Komissiolle ei ilmoitettu, että tuen saaja oli ennen menettelyn aloittamista koskevaa päätöstä vaihtunut AEP:ksi. Italian viranomaiset ilmoittivat asiasta vasta tämän menettelyn ollessa käynnissä.

⁽¹⁰⁾ Tukiasia N 707/2002 Alankomaat – MEP – uusiutuvan energian jakelu – 19 päivänä maaliskuuta 2003 tehty komission päätös, jossa todetaan, että tukiohjelman tarkoituksena on suosia ainoastaan uusiutuvia energialähteitä käyttäviä sähköntuottajia ja yhteistuotantolaitoksissa sähköenergiaa tuottavia yrityksiä, joiden tuottama sähkö syötetään verkkoon. Näille sähköenergian tuottajaryhmille myönnetty tuki vahvistaa niiden asemaa energian maailmanmarkkinoilla ja mahdollisesti muuttaa markkinaedellytyksiä. Kyseisten yritysten markkina-aseman vahvistumisen muihin yhteisön alueella kilpaileviin yrityksiin verrattuna on katsottava vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

⁽¹¹⁾ Ks. 16 ja 25–27 kappale.

- (53) Kuten edellä tuensaaaja kuvaavassa kappaleessa todettiin, AEP ja ACEA ovat toisistaan erilliset. AEP on erillinen yritys, jossa määräysvaltaa käyttävät ACEA ja Electrabel. Komission on kuitenkin valtiontukia arvioidessaan otettava huomioon muitakin seikkoja kuin pelkästään yritysten muodollinen erillisuus. Kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien vastikään vahvisti sekä oman että yhteisöjen tuomioistuimen laajan oikeuskäytännön perusteella: ⁽¹²⁾.
- (54) ”On huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, kun oikeudellisesti itsenäiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt muodostavat taloudellisen kokonaisuuden, niitä on kohdeltava yhtenä ainoana yrityksenä sovellettaessa yhteisön kilpailusääntöjä (ks. vastaavasti asia 170/83, Hydrotherm, tuomio 12.7.1984, Kok. 1984, s. 2999, 11 kohta, ja analogisesti asia T-234/95, DSG v. komissio, tuomio 29.6.2000, Kok. 2000, s. II-2603, 124 kohta). Valtiontukien alalla taloudellisen kokonaisuuden olemassaoloa koskeva kysymys nousee esille varsinkin silloin, kun on yksilöitävä tuensaaaja (ks. vastaavasti asia 323/82, Intermills v. komissio, tuomio 14.11.1984, Kok. 1984, s. 3809, Kok. Ep. VII, s. 667, 11 ja 12 kohta). Tältä osin on todettu, että komissiolla on laaja harkintavalta päättää, onko ryhmittymään kuuluvia yhtiöitä pidettävä taloudellisena kokonaisuutena vai oikeudellisesti ja taloudellisesti itsenäisinä valtiontukia koskevan järjestelmän soveltamiseksi (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-371/94 ja T-394/94, British Airways ym. v. komissio, tuomio 25.6.1998, Kok. 1998, s. II-2405, 313 ja 314 kohta, ja analogisesti em. asia DSG v. komissio, tuomion 124 kohta).”
- (55) Komission on arvioitava, onko ACEA ja ACEA-konserniin kuuluva yritys katsottava yhdeksi taloudelliseksi yksiköksi. AEP:n tilanteen analyysi vahvistaa näin olevan.
- (56) ACEA toteaa käyttävänsä määräysvaltaa AEP:ssä yhdessä Electrabelin kanssa. ACEA vahvistaa tämän nimenomaisesti yhdessä vastauksessaan ⁽¹³⁾. Tämä vahvistetaan myös ACEAn tilinpäätöstiedoissa, joissa AEP mainitaan yhtenä konsolidoiduista yrityksistä. Sillä, että ACEA käyttää määräysvaltaa AEP:ssä yhdessä Electrabelin kanssa eikä yksin, ei ole merkitystä.
- (57) AEP on mainittu ACEAn raporteissa. Vuoden 2004 ensimmäisen osavuosikatsauksen sivulla 35 todetaan, että ”asetuksen 127/91 37 §:ssä myönnetyn mahdollisuuden mukaisesti seuraavat yritykset, joissa emoyhtiö käyttää määräysvaltaa yhdessä muiden osakkaiden kanssa niiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella, on myös konsolidoitu”. Luettelossa mainitaan AEP.
- (58) ACEAn ja Electrabelin välisessä alustavassa osakassopimuksessa, joka koskee yrityksen osan siirtämistä ACEAsta AEP:hen, ei mainita kyseistä hanketta. On kuitenkin selvää, että AEP peri hankkeen ja siitä tuli tarkoituksella tuensaaaja ACEA-konsernin sisäisen uudelleenjärjestelyn seurauksena ja että se harjoittaa joitain aikaisemmin ACEAlle kuuluneita toimintoja. Lisäksi yritysosien siirtämisestä AEP:lle (tuolloinen Gen.Co) tehdyn sopimuksen 4 artiklan mukaan yritysosaan mahdollisesti liittyvät riita-asiat jäävät sopimuksen ulkopuolelle eikä vastaanottava yritys vastaa 1 päivän joulukuuta 2002 (sopimuksen päivämäärä) jälkeen ilmenevistä riita-asioista, jos sen perusteena on tätä ajankohtaa edeltävä tapahtuma.
- (59) Kahden sopimuspuolen välinen sopimus ei voi johtaa poikkeukseen velvollisuudesta maksaa takaisin sääntöjenvastainen ja yhteismarkkinoille soveltumaton tuki. Jos tällainen sopimus hyväksyttäisiin, useammat yritykset kiertäisivät järjestelmällisesti velvollisuutensa maksaa takaisin sääntöjenvastaiset ja yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet. Lisäksi on huomattava, että siirtosopimuksen voimaantulohtekellä päätös oli jo tehty ja ACEA oli hakenut siihen muutosta. ACEAlle asetetut velvollisuudet olivat näin ollen hyvin tiedossa, joten ei ole mahdotonta, että tarkoituksena oli kiertää tuen takaisinperintää koskeva velvollisuus.
- (60) ACEA ja AEP on tämän perusteella katsottava yhdeksi taloudelliseksi yksiköksi, ja sisäisestä uudelleenjärjestelystä huolimatta kyseinen konserni, ACEA mukaan luettuna, on katsottava tuensaaajaksi. Muu lähestymistapa saattaisi tehdä mahdolliseksi kiertää valtiontukisääntöjä.

1.4 Degendorf-tuomio

- (61) Yli kaksi vuotta päätöksen 2003/193/EY tekemisen jälkeen Italia ei ole määrittänyt summia, jotka yleishyödyllisten laitosten on maksettava takaisin eikä se ole myöskään perinyt takaisin sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi katsottua tukea. Tilanne ei ole sen vuoksi muuttunut sen jälkeen kun menettely aloitettiin vuonna 2003. Lisäksi komissio on päättänyt panna asian vireille yhteisöjen tuomioistuimessa, koska Italia ei ole noudattanut päätöstä 2003/193/EY ⁽¹⁴⁾. Viimeisin kehitysvaihe on ollut vuoden 2004 *legge comunitariaan* lisätty säädos, jota parlamentti ei ole vielä hyväksynyt, mutta johon sisältyvät tärkeimmät perintäohjeet, kuten paikallishallintoviranomaisten velvollisuus ilmoittaa mahdolliset tuensaaajat ja tuensaaajien velvollisuus ilmoittaa itse saamansa tukimäärät.

⁽¹²⁾ Asia T-137/02, Pollmeier Malchow GmbH & Co v. komissio, tuomio 14.10.2004.

⁽¹³⁾ Italian ilmoitus 29.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Päätös K(2005) 41, 20.1.2005 (asiaa ei ole vielä pantu vireille), ks. lehdistötiedote IP/05/76, 20.1.2005.

- (62) Komissio katsoo, että tilanne on samanlainen kuin menettelyä aloitettaessa. Komissio vahvistaa, että se ei voi vielä määrittää sen tuen tarkkaa määrää, joka myönnettiin ACEAlle ennen nyt tarkasteltavana olevaa tukea. Italian hallitus tai ACEA eivät ole myöskään toimittaneet tietoja, joista ilmenisi, että ACEAn yhteismarkkinoille soveltumattomasta tukiohjelmasta saamaa hyötyä ei pitäisi katsoa tueksi tai että se pitäisi katsoa voimassa olevaksi tueksi tai yhteismarkkinoille soveltuvaksi tueksi tuensaajan erityispiirteiden vuoksi. Kun otetaan huomioon ACEAn saaman hyödyn suuruus ja ACEAn tuen myöntämisaikana eri markkinoilla harjoittamien toimintojen (mm. energian ja sähkön tuotanto ja jakelu) luonne, ACEAlle myönnetyn hyödyn on katsottava vaikuttavan yhteisön sisäiseen kauppaan ja vääristävän kilpailua. Hyöty on huomattava, sillä se vastaa yhteisöveron määrää kolmelta vuodelta. Tämän vuoksi ACEA-konserni, AEP mukaan luettuna, saa edelleen sääntöjenvastaista ja yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea, joka edelleen vääristää kilpailua ja joka on maksettava takaisin.
- (63) Vaikka ensimmäisen tuen tarkka määrä ei ole tiedossa, ilmoitettu tuki ei näin ollen sovellu yhteismarkkinoille ACEAlle myönnetyn kahden tuen kasautuvan vaikutuksen ja kilpailua yhteismarkkinoilla vääristävän vaikutuksen vuoksi.

1.5 Deggendorf-tuomion sovellettavuus

- (64) Italia ja ACEA ovat esittäneet lukuisia väitteitä Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltamisesta nyt tarkasteltavana olevaan asiaan.
- (65) On muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen Deggendorf-tuomion⁽¹⁵⁾ mukaan komission on tuen soveltuvuutta tarkastellessaan otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat ja erityisesti uuden tuen ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi katsotun mutta vielä takaisinmaksamattoman tuen kasautuva vaikutus. Tuomioissa annetaan mahdollisuus lykätä yhteismarkkinoille soveltuvan tuen myöntämistä niin kauan kun edellistä sääntöjenvastaista ja yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea ei ole maksettu takaisin.
- (66) On aiheellista toistaa edellä 51–60 kappaleessa tuensaajan henkilöllisyydestä esitetty näkemys. Esitettyjen väitteiden perusteella komissio katsoo, että AEP kuuluu ACEA-

konserniin ja että tässä asiassa tuensaaja on periaatteessa sama.

- (67) Sillä ei ole merkitystä, että tämä asia koskee aluetukea ja että yleishyödyllisille laitoksille myönnetty tuki oli kansallista tukea⁽¹⁶⁾. Komissiolle kaikki tuki on kansallista, koska kansalliset viranomaiset ovat ainoita viranomaisia, jotka ovat suoraan yhteydessä yhteisön toimielimiin. Tämän osoittaa sekin, että Italia ilmoitti toimenpiteestä ja Italia on tämän päätöksen vastaanottaja EY:n perustamis-sopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti. Lisäksi tukeen liittyvät resurssit ovat kansalliset riippumatta siitä, jaskaako ne keskushallinto tai alueviranomaiset. Tämän vuoksi Italian viranomaisten esittämä väite on hylättävä.
- (68) Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä sovelletaan kaikkiin asioihin, joissa tuensaaja ei ole maksanut takaisin komission päätöksessä määritettyä tukea, riippumatta siitä, onko kyseessä yksittäinen tuki vai tukiohjelma⁽¹⁷⁾. Komissio katsoo, että ACEA oli yksi yleishyödyllisille laitoksille myönnetyn tuen saajista, sillä ainakin osa tuesta annettiin kaikille tähän ryhmään kuuluville yrityksille, näin ollen myös ACEAlle.
- (69) Lisäksi ACEA esitti menettelyn kuluessa huomautuksia kolmantena osapuolena ja tuki näkemystä ohjelmien soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Komissio totesi päätöksessään, että tällaiset ilmoittamattomat tukiohjelmat eivät sovellu yhteismarkkinoille ja ovat sääntöjenvastaisia. Tämän perusteella se määräsi, että Italian valtion oli perittävä takaisin kaikki tuet, jotka oli myönnetty kyseisten ohjelmien puitteissa⁽¹⁸⁾. ACEA on valittanut päätöksestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen⁽¹⁹⁾ ja todennut tuomioistuimessa hyötynensä kyseisestä tukiohjelmasta. Kuten edellä todettiin, Italian hallitus ja ACEA eivät ole esittäneet mitään erityistä syytä, joka voisi estää takaisinperinnän tai rajoittaa sitä tässä asiassa.
- (70) ACEAn tilinpäätöstiedoissa viitataan komission päätökseen ja taloudellisiin riskeihin, joita niistä voisi aiheutua konsernille. Niissä jopa määritetään todennäköinen tuen määrä, jonka Italian on perittävä takaisin ACEAlta ainakin vuosilta 1998–1999, koska ACEA oli kirjannut vuodelta 1997 tappion (eikä ollut sen vuoksi saanut veronalennuksia). ACEA mainitsee todennäköiset luvut vuodeksi 1998 (28 miljoonaa euroa) ja vuodeksi 1999 (290 miljoonaa euroa, joidenkin toimintojen irrottamisesta aiheutuvien erityistoimenpiteiden vuoksi).

⁽¹⁶⁾ Ks. 19 kappale.

⁽¹⁷⁾ Ks. 20 kappale.

⁽¹⁸⁾ Komission päätöksen 3 artiklassa määrätään, että Italian on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen perimiseksi takaisin tuensaajilta.

⁽¹⁹⁾ Ks. alaviite 6.

⁽¹⁵⁾ Ks. alaviite 3.

- (71) On väitetty, että Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun komission päätös on lopullinen (esimerkiksi silloin, kun se on vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla⁽²⁰⁾), Komissio muistuttaa kuitenkin, että sen päätökset tulevat heti voimaan, kuten Italia on sitä paitsi myöntänyt⁽²¹⁾. Tämä on myös perustamissopimuksen 242 artiklan määräyksen mukaista. Artiklassa määrätään, että yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä olevalla kanteella ei ole lykkäävää vaikutusta. On myös muistettava, että nyt tarkasteltavassa asiassa ei ole pyydetty väli-toimia.
- (72) Italia katsoo, että Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltaminen on poikkeuksellinen tapa edetä, ja että siihen pitäisi turvautua ainoastaan viimeisenä keinona. Komissio on eri mieltä ja katsoo, että valtiontukien tehokas valvonta edellyttää, että Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä sovelletaan johdonmukaisesti ja välittömästi järjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi. Järjestelmän tarkoituksena on ottaa huomioon kaikki tuensaajan käytettävissä olevat valtiontuet ja vähentää niin kilpailun vääristymistä sekä varmistaa komission päätösten tehokas täytäntöönpano.
- (73) Komissio on eri mieltä kuin Italia, jonka mukaan jäsenvaltioiden tekemien tuki-ilmoitusten määrä vähenisi Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltamisen vuoksi⁽²²⁾. Komissio katsoo perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan perusteella, että ilmoitus ei ole vapaaehtoinen vaan pakollinen. Ilmoittamattomat tuet ovat sääntöjenvastaisia, vaikka ne voivat soveltua yhteismarkkinoille.
- (74) Italia on väittänyt komission käyttävän erityistä painostusta⁽²³⁾, ja komissio katsoo tämän osalta, että nyt tarkasteltavassa asiassa on pelkästään kyse voimassaolevan oikeuskäytännön soveltamisesta. ACEAa rangaistaan ainoastaan, jos se saa muuta tukea.
- (75) On korostettava, että ACEAa ei missään tapauksessa erityisemmin rangaista. Komissio on hyväksynyt monia Piemonten alueen hankkeita (38 kappaleessa mainittu päätös tuesta N 614/02). Hyväksytyistä hankkeista kaksi oli sellaisia, joista toisen toteuttaja oli Torinon yleishyödyllinen laitos AEM, ja toisen Settimo Torinesen yleishyödyllinen laitos ASM. AEM:n tapauksessa tarkasteltiin, olisiko siinä sovellettava Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä. Vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen perusteella katsottiin, että näin ei ole, koska tuen määrä oli vain 17 240 euroa. Paikallisviranomaiset sitoutuivat tarkistamaan, että tuki ei kasautuisi muun vähämerkityksisen tuen kanssa kolmen vuoden aikana niin, että yhteismäärä ylittäisi 100 000 euroa. Siinä tapauksessa olisi kyse valtiontuesta, jota ei Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön mukaisesti olisi saanut myöntää.
- (76) ASM:n tapauksessa tukea N 614/02 koskevassa päätöksessä (joka mainitaan edellä 38 ja 75 kappaleessa) todetaan seuraavaa:
- ”Italian viranomaiset ovat asiaan Deggendorf⁽²⁴⁾, liittyvän oikeuskäytännön huomioon ottaen sitoutuneet tarkistamaan, ovatko Azienda Sviluppato Multiservizi SpA ja muut tuensaajat todella käyttäneet hyväkseen kyseisiä tukia ja jos näin on, viranomaiset ovat sitoutuneet olemaan myöntämättä kyseistä valtiontukea ennen kuin aikaisemmin myönnettyt sääntöjenvastaiset ja yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet on maksettu takaisin edellä mainitun päätöksen mukaisesti.”
- (77) Sillä, että ACEAlla on monenlaisia toimintoja eikä se pysty määrittämään, mihin näistä toiminnoista tuen takaisinperintä vaikuttaa⁽²⁵⁾, ei ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa. Yrityksen olisi liian helppoa välttää takaisinperintää koskevan päätöksen täytäntöönpano yksinkertaisesti siten, että se ei ilmoittaisi, mihin osaan toiminnoistaan tai mihin yrityksen osaan takaisinperintä kohdistuisi.
- (78) Voidaan väittää, että koska sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen osa katsottiin verotoimenpiteeksi, kaikki ACEAn toimialat olivat hyötynneet tuesta. Verotuki, joka on toimintatukea, ei sinällään liity yrityksen tiettyyn toimintaan. Sääntöjenvastainen ja yhteismarkkinoille soveltumaton tuki liittyi näin ollen ACEAn kaikkien liiketoimintaan, sittemmin AEP:lle siirretty toimiala mukaan luettuna. Tämän johdosta voidaan katsoa, että osa takaisinperimättömästä tuesta on tullut myös AEP:n hyväksi.

1.6 Kolmansien huomautuksista

- (79) Toisin kuin ACEA väittää⁽²⁶⁾, takaisinperintää koskevan päätöksen tekemisestä on todellakin kulunut pitkä aika ilman, että Italian viranomaiset olisivat ryhtyneet todellisiin toimenpiteisiin tuen takaisinperimiseksi. Tammikuun 2005 loppuun mennessä Italia ei ollut vielä hyväksynyt takaisinperintämenettelyä. Asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁷⁾ 14 artiklan 3 kohdassa säädetään selvästi, että takaisinperintä on toteutettava viipymättä. Kuten edellä todettiin, mitään selviä takaisinperintäkäytäntöjä ei ole tähän mennessä määritelty eikä takaisinperintämenettelyä myöskään aloitettu.
- (80) ACEAn hyvä tahto⁽²⁸⁾ ei muuta tilannetta, toisin sanoen sitä, että tukea ei ole vielä peritty takaisin. Tarkasteltava asia eli sääntöjenvastaiseksi todetun tuen takaisinperintä on tosiasia eikä siihen vaikuta osapuolten asenne. Yleisen hyvän tahdon ilmaisemisen lisäksi ACEA olisi voinut pyrkiä nopeuttamaan takaisinperintää esimerkiksi ilmoittamalla kyseiset tukimäärät ja ennen kaikkea varaamalla kyseiset määrät suljetulle pankkitilille.

⁽²⁰⁾ Ks. 21 kappale.

⁽²¹⁾ Italian viranomaisten kirje 23.7.2003, s. 6.

⁽²²⁾ Ks. 22 kappale.

⁽²³⁾ Ks. 23 kappale.

⁽²⁴⁾ Ks. alaviite 3.

⁽²⁵⁾ Ks. 27 kappale.

⁽²⁶⁾ Ks. 29 kappale.

⁽²⁷⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ Ks. 30 kappale.

- (81) Mitä tulee komission väitettyyn epäjohtonmukaisuuteen Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön soveltamisessa, josta esimerkkinä olisi päätös 1998/466/EY ⁽²⁹⁾, on huomattava, että kyseinen päätös ⁽³⁰⁾ perustui Ranskan sitoumukseen maksaa takaisin aikaisempi tuki, josta oli tehty kielteinen päätös ja johon Deggendorf-tuomion mukainen oikeuskäytäntö ei ollut sovellettavissa. Päätöksessä 1998/466/EY todettiin myös, että lisätukea voidaan myöntää ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa. Komissio teki vuonna 2002 päätöksen, joka koski Ranskan viranomaisten SFP:n hyväksi myöntämää uutta toimenpidettä, mutta katsoi, että kyseinen toimenpide ei ollut tukea. Tämän vuoksi ei ollut syytä soveltaa Deggendorf-tuomion mukaista oikeuskäytäntöä.

VII PÄÄTELMÄT

- (82) Edellä esitetyn perusteella komissio päättää, että AEP:lle myönnettävä 3,8 miljoonan euron tuki Rooman lähellä toteutettavaan kaukolämpöhankkeeseen on erikseen tarkasteltuna perustamissopimuksen mukainen.
- (83) AEP:lle myönnetyn tuen maksamista on kuitenkin lykättävä Deggendorf-tuomion mukaisen oikeuskäytännön mukaisesti siihen asti, kunnes Italia osoittaa, että päätöksessä 2003/193/EY sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todettu tuki on peritty ACEAlta takaisin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Tuki, jota Italia aikoo myöntää AEP:lle kaukolämpöhankkeeseen Lazion aluehallituksen 6 päivänä elokuuta 1999 tekemän päätöksen nro 4556 perusteella, soveltuu yhteismarkkinoille.

2. Edellä 1 kohdassa mainittua tukea ei voida myöntää ennen kuin Italia on toimittanut todisteet siitä, että ACEA on maksanut takaisin päätöksessä 2003/193/EY sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen korkoineen.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut päätöksen noudattamiseksi.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italialle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä maaliskuuta 2005.

Komission puolesta
Neelie KROES
Komission jäsen

⁽²⁹⁾ Ks. 31 kappale.

⁽³⁰⁾ Ks. erityisesti johdanto-osan 3 kappale.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 6 päivänä huhtikuuta 2005,
valtioneuvostojärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa alusrahoituksen hyväksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 844)

(Ainoastaan italianteksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/599/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

(4) Komissio ilmoitti Italian viranomaisille 30 päivänä huhtikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa ilmoitettua tukijärjestelmää koskeva, EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(5) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

(6) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

(7) Italian viranomaiset ovat esittäneet huomautuksiaan komission 30 päivänä huhtikuuta 2003 tekemästä päätöksestä kirjeissä, jotka on päivätty 4 päivänä kesäkuuta 2003, 22 päivänä heinäkuuta 2003 ja 3 päivänä kesäkuuta 2004. Italian viranomaisten ja komission välinen kokous järjestettiin 27 päivänä tammikuuta 2004.

(8) Italian viranomaiset pyysivät 3 päivänä marraskuuta 2004 päivätyllä kirjeellä komissiota määrittelemään kansansa kyseiseen tapaukseen. Komissio vastasi 22 päivänä joulukuuta 2004 päivätyllä kirjeellä, minkä jälkeen Italian viranomaiset eivät ole ottaneet siihen yhteyttä.

I MENETTELY

(1) Komissio hyväksyi 26 päivänä marraskuuta 1998 alusrahoituksen takausrahaston, joka oli perustettu 31 päivänä heinäkuuta 1997 annetun lain nro 2615 §:llä, ja arvioi, että ohjelman tuki-intensiteetti oli 1 prosentti.

(2) Heinäkuun 31 päivänä 1997 annetun lain nro 2615 §:ä muutettiin 30 päivänä marraskuuta 1998 annetulla lailla nro 413. Italian viranomaiset antoivat 16 päivänä toukokuuta 2001 komissiolle tiedoksi valtiovarainministeriön 14 päivänä joulukuuta 2000 hyväksymän asetuksen, jolla takausohjelmaa täydennetään. Italian viranomaiset väittivät, että näillä asiakirjoilla toteutettujen muutosten seurauksena tukiohjelman ei voida katsoa sisältävän valtiontukea. Tämä päätös koskee juuri kyseistä tiedoksiannetta.

(3) Tiedoksiannettamisen jälkeen komissio kävi Italian viranomaisten kanssa kirjeenvaihtoa saadakseen näiltä lisätietoja. Kyseiset viranomaiset sekä näiden käyttämä ulkopuolinen konsultti ovat myös useamman kerran ottaneet komissioon yhteyttä epävirallisesti, ja komissio on tavannut konsultin kahdesti.

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

(9) Alusrahoituksen takausrahasto (jäljempänä 'rahasto') on perustettu 31 päivänä heinäkuuta 1997 annetun lain nro 2615 §:n nojalla. Rahaston taloudellinen, hallinnollinen ja tekninen toteutus on annettu tarjouskilpailun perusteella Mediocredito Centrale SpA -nimiselle yritykselle (jäljempänä 'Mediocredito'). Rahastosta on tarkoitus kattaa luottotappioriskejä, jotka liittyvät laivanrakennusta ja laivakonversiota varten myönnettäviin lainoihin. Takaus voidaan myöntää lainoille, joita pankit myöntävät sekä italialaisille että ulkomaisille varustamoille italialaisilla telakoilla tehtäviä töitä varten. Rahastosta voidaan myöntää varustamoille tällaiseen tarkoitukseen toissijaisia loppurahoitustakauksia. Italian viranomaiset ovat vahvistaneet, että rahaston toiminta ei ole vielä alkanut, minkä vuoksi takauksia ei ole toistaiseksi myönnetty.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 21.6.2003, s. 48.

- (10) Rahoitusluotto voidaan myöntää enintään 12 vuodeksi ja se saa olla enintään 80 prosenttia aluksen sopimushinnasta. Koron on oltava vähintään sama kuin taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) neuvoston 3 päivänä elokuuta 1981 antamassa päätöslauselmassa ja siihen myöhemmin tehdyissä muutoksissa määritelty korkoprosentti tai markkinakorko siinä tapauksessa, että rahoitusluoton lisäksi ei ole myönnetty muuta julkista tukea korkorasitusten vähentämistä varten. Lisäksi luoton takauksena on ensisijainen kiinnitys rahoitettavaan alukseen.
- (11) Tukiohjelman mukaan varustamoille voidaan myöntää takaus sen jälkeen kun Mediocredito on asetuksessa määriteltujen kriteerien nojalla todennut, että niiden talous ja rahoitus on terveellä pohjalla.
- (12) Takaus voi olla enintään 40 prosenttia lainan määrästä ja se voi näissä rajoissa kattaa enintään 90 prosenttia niistä lopullisista tappioista, joita pankeille aiheutuu pääoman, sopimuksen mukaisen koron ja viivästyskoron menettämisestä, sekä niiden maksamista kustannuksista, kuten tuomioistuinkäsittelyn ja tuomioistuinten ulkopuolella tapahtuvan käsittelyn kustannuksista. Sovellettava viivästyskorko saa olla enintään sama kuin viitekorko, joka on voimassa lainan takaisinperintää koskevan oikeudellisen menettelyn aloittamispäivänä.
- (13) Rahaston tuensaajat maksavat kiinteän kertapalkkion, jonka määrä oli alun perin 1,6 prosenttia taatusta lainasummasta laina-ajan pituudesta riippumatta. Italian viranomaiset ovat sittemmin ilmoittaneet komissiolle aikovansa määrittää kertapalkkion uudelleen siten, että se olisi enintään 2,3 prosenttia taatusta summasta 12 vuoden lainojen osalta (ja pienempi suhteellisesti, kun laina-aika on lyhyempi). Tällainen 2,3 prosentin kertapalkkio vastaa 0,5 prosentin vuosipalkkiota takauksen kohteena olevan 12 vuoden lainan jäljellä olevasta osasta.
- (14) Italian viranomaiset ovat suunnitelleet ottavansa käyttöön järjestelmän, jonka mukaan riskit eriytetään siten, että takauksista peritään erisuuruinen palkkio hankkeeseen liittyvän riskin mukaan. Järjestelmä on kuitenkin kuvattu vain ylimalkaisesti eikä komissiolle ole toimitettu yksityiskohtaisia tietoja sen toiminnasta.

III PERUSTEET MENETTELYN ALOITTAMISELLE

- (15) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio epäili, että Italian alusrahoituksen takausrahasto ei täytä kaikkia niitä edellytyksiä, jotka mainitaan EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina 11 päivänä maaliskuuta 2000 annetun tiedonannon (jäljempänä 'takauksia koskeva tiedonanto')⁽²⁾ 4.3 kohdassa ja joiden perusteella voitaisiin sulkea pois se mahdollisuus, että tukijärjestelmään sisältyy valtiontukea.

- (16) Komissio pohti myös, miten todennäköistä on, että valtion perustama takausrahasto, joka veloittaa kaikilta järjestelmän käyttäjiltä saman palkkion rahoitettavaan hankkeeseen liittyvistä riskeistä riippumatta ja toimii alalla, jolla on tällaisten takauksien myöntämiseen valmiit markkinat, kykenee itse rahoittamaan takauksista aiheutuvat kulut.
- (17) Lisäksi komissio epäili, että tuensaajilta perittävät palkkiot eivät olisi markkinahintojen mukaisia tai että ne eivät ainakaan riittäisi kattamaan kaikkia järjestelmän kustannuksia.
- (18) Komissio ei myöskään voinut sulkea pois sitä mahdollisuutta, että ainoastaan 10 prosentin osuus riskialtteamasta lainaosuudesta voi osoittautua riittämättömäksi varmistamaan, että lainanantaja arvioi asianmukaisesti lainanottajan luottokelpoisuuden ja minimoi toimenpiteeseen liittyvät riskit.

IV ITALIAN HUOMAUTUKSET

- (19) Italian viranomaisten mukaan rahasto ei sisällä valtiontukea seuraavista syistä:
- i) takauksien myöntämistä koskevien sääntöjen perusteella tuensaajiksi voidaan valita vain sellaisia varustamoja, jotka täyttävät tiukat taloudelliset vaatimukset ja joihin liittyvät riskit ovat keskimääräistä pienempiä; palkkioiden suuruutta ei juuri tarvitse vaihdella, koska tuensaajat voidaan luokitella niihin liittyvien riskien perusteella hyvin samantyyppisiin ryhmiin;
 - ii) Italiassa toimivien luottolaitosten parissa suoritettujen otostutkimuksen perusteella voidaan todeta, että vastaavien takauksien keskimääräinen markkinahinta vastaa Italian viranomaisten myöntämien takauksien hintaa.
- (20) Myöhemmin Italian viranomaiset ilmoittivat 3 päivänä kesäkuuta 2004 päivätyllä kirjeellä olevansa valmiit ottamaan käyttöön järjestelmän, jossa palkkioiden suuruus vaihtelee rahoitettaviin hankkeisiin liittyvien riskien mukaan. Lähtökohdana on alkuperäinen 0,5 prosentin vuosipalkkio. Pääpiirteissään palkkiot vaihtelisivat rahoituksen keston ja rahoitettaviin hankkeisiin liittyvien riskien mukaan. Luotot on tarkoitettu jakaa kolmeen luokkaan. Kun luotto on myönnetty 12 vuodeksi, tuensaajilta perittäisiin kiinteänä palkkiona alhaisimmassa riskiluokassa 2,065 prosenttia, keskimmaisessa riskiluokassa 2,603 prosenttia ja korkeimmassa riskiluokassa 3,142 prosenttia. Tämän mukaan vuotuinen korko olisi vähemmän riskialttiilla hankkeilla 0,4563 prosenttia takauksen kohteena olevasta määrästä ja riskialttiimmilla hankkeilla 0,6562 prosenttia.

⁽²⁾ EYVL C 71, 11.3.2000, s. 14.

- (21) Viranomaisten on tarkoitus jakaa uudet hakijat eri luokkiin kuuden taloutta ja rahoitusta koskevan kriteerin nojalla. Hakijat sijoitetaan johonkin kolmesta riskiluokasta sen mukaan, miten ne kaiken kaikkiaan täyttävät nämä kriteerit. Järjestelmää ei kuitenkaan ole viimeistelty eivätkä Italian viranomaiset ole toimittaneet tarkempia tietoja sen käytännön toiminnasta.

V ARVIOINTI

1. Onko kyse perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta tuesta

- (22) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

- (23) Arvioinnin kohteena on takausrahasto, josta on tarkoitus myöntää takauksia lainoille, joita pankit myöntävät varustamoille italialaisilla telakoilla tehtäviä laivanrakennukseen ja laivakonversionon liittyviä töitä varten. Komissio on ilmoittanut kantansa tällaisiin toimenpiteisiin tiedonannossa EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtioneutokii takauksina (jäljempänä 'takauksia koskeva tiedonanto')⁽³⁾.

- (24) Takauksia koskevassa tiedonannossa selitetään, millä perusteella valtion myöntämää takausta voidaan pitää valtioneutokena: "Valtioneutokauksella lainanottaja saa lainalleen rahoitusmarkkinoilla yleisesti saatavilla olevia edullisemmat ehdot. Valtioneutokella lainanottaja saa alhaisemman koron ja/tai antaa vähemmän vakuuksia. Joissain tapauksissa lainanottaja ei ilman valtion takausta löytäisi rahoituslaitosta, joka olisi valmis antamaan sille lainaa millään ehdoilla. (...) Valtioneutokauksesta saatava hyöty on se, että valtio kantaa takaukseen liittyvän riskin. Tällaisesta valtion ottamasta riskistä peritään tavallisesti asianmukainen maksu. Jos valtio luopuu tällaisesta maksusta, yritys hyötyy ja samalla kulutetaan valtion varoja. Siten kyseessä voi olla 87 artiklan 1 kohdan mukainen valtioneutoki, vaikka valtio ei joutuisi maksamaan takaamaansa määrää"⁽⁴⁾.

a) Taloudellinen etu

- (25) Tutkittavana olevassa tapauksessa on ensisijaisesti selvitetävä, vastaavatko takauksesta perittävät palkkiot asianmukaisista markkinahintaa. Valtioneutokien valvontaa koskevista

peruseriaatteista ja edellä mainituista määräyksistä voidaan johtaa takauksia koskevassa tiedonannossa vahvistettu periaate, jonka mukaan markkinat muodostavat viitekehysten, jonka perusteella arvioidaan, sisältyykö takaukseen valtioneutokaa vai ei. Jos valtio saa takauksesta yhtä suuren korvauksen kuin yksityinen toimija saisi vastaavilta tuensaajilta, tuensaaja ei saa mitään ylimääräistä etua, vaan valtio toimii samoin kuin rahoitusmarkkinoilla toimiva yksityinen sijoittaja tai luotonantaja. Jos sen sijaan tuensaajan maksama korvaus ja takaukseen sovellettavat ehdot ovat edullisemmat kuin markkinahinta ja -ehdot, tuensaaja saa selvää taloudellista etua ja (jos myös muut edellytykset täyttyvät) kyseessä on perustamissopimuksessa tarkoitettu valtioneutoki.

- (26) Takauksia koskevan tiedonannon 4.3 kohdassa määritellään kuusi perustetta, joiden avulla komissio voi määrittää, sisältääkö valtioneutokausjärjestelmä valtioneutokaa. Tämän vuoksi komission on ensisijaisesti arvioitava, täyttääkö ilmoitettu järjestelmä nämä ehdot, sillä näin voidaan välittömästi sulkea pois valtioneutokien mahdollisuus.

- (27) Tiedonannon 4.3 kohdan perusteella valtioneutokausjärjestelmä ei muodosta 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneutokaa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) järjestelmän ehtojen mukaan takauksia ei voida antaa lainanottajille, jotka ovat taloudellisissa vaikeuksissa;

b) lainanottaja voisi periaatteessa saada rahoitusmarkkinoilta markkinaehtoisia lainaa ilman valtion välituntuloa;

c) takaukset liittyvät tiettyyn rahoitustoimeen, niille on asetettu kiinteä enimmäismäärä, ne kattavat enintään 80 prosenttia lainasaamisen tai muun rahoituslaitoksen määräästä (lukuun ottamatta joukkolainoja ja vastaavia instrumentteja) ja niiden voimassaoloaika on rajoitettu;

d) järjestelmän ehdot perustuvat realistiseen riskien arviointiin, joten on erittäin todennäköistä, että takauksensaajina olevien yritysten maksamat takausmaksut kattavat takauksista aiheutuvat kulut;

e) järjestelmä sisältää tulevien takausten myöntämiseen sovellettavat ehdot, ja koko järjestelmän rahoitusta tarkastellaan uudelleen ainakin kerran vuodessa;

⁽³⁾ Ks. alaviite 2.

⁽⁴⁾ Tiedonannon 2.1.1 ja 2.1.2 kohta.

- f) takausmaksut kattavat sekä takauksen myöntämiseen liittyvät tavanomaiset riskit että järjestelmän hallinnolliset kulut, ja jos valtio antaa alkupääoman takausjärjestelmän perustamiseen, niihin sisältyy tavanomainen tuotto pääomalle.
- (28) Komissio katsoo, että tutkittavana olevassa tapauksessa a, b, c ja e kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät, kun taas d ja f kohdan edellytykset eivät täyty, sillä valtion ottamasta riskistä ei peritä asianmukaista maksua.
- (29) Tiedonannon 4.3 kohdan d ja f alakohdan mukaan järjestelmän ehtojen on perustuttava realistiseen riskien arviointiin, jonka mukaan järjestelmä todennäköisesti pystyy itse kattamaan takauksista aiheutuvat kulut ja takausmaksut kattavat sekä takauksen myöntämiseen liittyvät tavanomaiset riskit että järjestelmän hallintomenot (ja silloin kun valtio antaa alkupääoman takausjärjestelmän perustamiseen, myös tavanomaisen tuoton tälle pääomalle). Italian viranomaiset eivät ole pystyneet osoittamaan komissiolle, että järjestelmän mukaisten palkkioiden avulla voitaisiin taata järjestelmän rahoitus ja kattaa kaikki hallintomenot.
- i) Ehdotetut palkkiot eivät ole asianmukaisia
- (30) Rahoitusmarkkinoilla toimivat luottolaitokset vaatisivat tämäläyppisestä takauksesta korkeamman palkkion, sillä 2,3 prosentin kertapalkkio ei todennäköisesti riittäisi kattamaan kaikkia mahdollisista maksulaiminlyönneistä aiheutuvia menoja ja vielä lisäksi hallintomenoja. Sama pätee niihin palkkioihin, joiden suuruudeksi on 3 päivänä kesäkuuta 2004 päivätyssä kirjeessä määritelty 2,065–2,603 prosenttia.
- (31) Italiassa ei aiemmin ole ollut vastaavia valtiontakausjärjestelmiä, minkä vuoksi Italian viranomaisilla ei ole esittää aiempiin kokemuksiin perustuvia luotettavia tietoja (maksulaiminlyöntien osuus kyseisellä alalla, järjestelmän tuotto ja sen hallinnoinnista aiheutuvat todelliset kulut), joiden avulla ne voisivat osoittaa järjestelmän pystyvän rahoittamaan toimintansa itse.
- (32) Italian viranomaisten mukaan ehdotettu palkkio perustuu muilla vastaavilla markkinoilla käytettyyn viitearvoon, minkä vuoksi sitä on pidettävä asianmukaisena. Komission käytössä olevat tiedot eivät kuitenkaan tue tätä väitettä.
- (33) Ennen muuta Italian viranomaiset ovat itse todenneet 7 päivänä lokakuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että ta-
- kauksesta perittävä keskimääräinen markkinahintainen maksu on 0,915 prosenttia vuodessa. Tämä on huomattavasti enemmän kuin Italian viranomaisten alun perin ilmoittamaa kertapalkkiota tai 3 päivänä kesäkuuta 2004 päivätyssä kirjeessä ilmoitettuja palkkioita vastaavat vuotuiset kustannukset.
- (34) Toiseksi suunnitellun palkkion epäasianmukaisuus käy ilmi myös tuoreemmista tiedoista, jotka nekin ovat Italian viranomaisten toimittamia. Vuonna 2003 Italian viranomaiset laativat otostutkimuksen, jonka tarkoituksena oli arvioida luottolaitosten vastaavista takauksista perimä keskimääräinen markkinahinta. Komissiolle toimitetuista Italian pankkien kirjeistä käy ilmi, että kaikki tutkimuksessa mukana olleet luottolaitokset perisivät tällaisesta takauksesta yli 0,5 prosentin vuotuisen palkkion tai soveltisivat palkkioita, jotka ovat korkeampia kuin ne, joita Italian viranomaiset ehdottavat 3 päivänä kesäkuuta 2004 päivätyssä kirjeessään. Pankit ehdottivat seuraavia palkkioita:
Banca CARIGE	0,50 %–0,75 % vuodessa
BNL	noin 0,60 % vuodessa
Unicredit	0,60 % vuodessa
Citigroup	0,60 % vuodessa
Deutsche Bank	0,70 %–0,80 % vuodessa
ABN Amro	0,70 %–0,75 % vuodessa
Banca Intesa	noin 0,75 % vuodessa
Banca Rom	0,75 %–1,25 % vuodessa
- (35) Kolmanneksi ehdotetun palkkion epäasianmukaisuuden vahvistaa komission pitkäaikainen kokemus Saksan alusrahoituksen takausjärjestelmien tutkimisesta, sillä toisin kuin Italiassa, Saksassa tällaisia järjestelmiä on ollut jo useita vuosia. Joulukuussa 2003 komissio hyväksyi Saksan osavaltioiden takausjärjestelmät (valtioneuvosto N 512/03⁽⁵⁾), koska ilmoitetut toimenpiteet eivät sisältäneet perustamissopimuksessa tarkoitettua valtiontukea.
- (36) Saksan tapaus osoitti, että palkkioiden on oltava korkeampia, jotta luottotappioriski (ja hallintomenot) pystytään varmasti kattamaan: Saksan järjestelmien mukaiset vuosipalkkiot olivat tuensaajan luottokelpoisuuden mukaan 0,8–1,5 prosenttia.

(⁵) EUVL C 62, 11.3.2004, s. 2.

(37) Olettaen, että Saksan ja Italian järjestelmät ovat olennaisilta osiltaan samantapaiset ja että niihin liittyy samantyyppisiä ongelmia, komissio on kehottanut Italian viranomaisia tutkimaan huolellisesti Saksan osavaltioiden järjestelmiä koskevat päätökset ennen muuta siksi, että kuten edellä on todettu, Saksan osavaltioissa on jo aiemmin ollut käytössä erilaisia alusrahoituksen valtiontakausjärjestelmiä. Italian viranomaiset eivät ole pystyneet esittämään mitään todisteita siitä, että järjestelmä voisi todennäköisesti rahoittaa toimintansa itse, kun taas Saksan viranomaiset ovat esittäneet arvioidensa tueksi huomattavan määrän kokemuksiin perustuvia luotettavia tietoja ⁽⁶⁾.

(38) Tämän vuoksi komissio onkin lähettänyt Italian viranomaisille Saksan osavaltioiden järjestelmiä koskevasta päätöksestä version, josta luottamukselliset tiedot on poistettu. Italian viranomaisten pyydettyä komissiolta täydellisempiä ja yksityiskohtaisempia tietoja, jotka olisivat peräisin mahdollisesti suoraan Saksan viranomaisilta, komissio toimitti Italian viranomaisille ja niiden käyttämälle ulkopuoliselle asiantuntijalle Saksan toimivaltaisten viranomaisten ja näiden käyttämän asiantuntijan yhteystiedot.

ii) Riskejä ei ole eriytetty

(39) Komissio katsoo myös, että rahasto ei perustu realistiseen riskiarvioon ja että tämän vuoksi ei ole varmaa, että se pystyy rahoittamaan toimintansa.

(40) Komission käytössä olevat tiedot osoittavat, että alusrahoituksen alalla on mahdollista arvioida yksittäiset riskit ja laskea niiden kustannukset ja että on olemassa asianmukaisesti toimivat markkinat, jotka myöntävät loppurahoitustakauksia alusrahoitusta varten. Tämän vuoksi alusrahoituksen takausjärjestelmä, jossa kaikilta tuensaaajilta peritään samansuuruinen palkkio, vaikka järjestelmän oletetaan toimivan samoin edellytyksin ja rajoituksin kuin muut kyseisten markkinoiden toimijat, tuskin kykenee rahoittamaan toimintansa itse. Ne tuensaaajat, joiden riskit ovat keskimääräistä pienemmät, pystyvät aina löytämään takaajan, joka on valmis kattamaan sen riskit keskimääräistä palkkiota edullisemmin. Lukuun ottamatta tilannetta, jossa julkisten viranomaisten tarjoama takausjärjestelmä on pakollinen, siitä katetaan ainoastaan keskimääräistä suuremmat riskit, minkä vuoksi se tuskin kykenee rahoittamaan toimintaansa asianmukaisella tavalla.

(41) Komissiolle toimitetut tiedot osoittavat, että Italian perustamassa alusrahoituksen takausjärjestelmässä sovelletaan ennalta määriteltyä palkkiota ja että järjestelmä ei ole pakollinen. Toisaalta Italian viranomaisten toimittamat tiedot osoittavat, että yksittäiset riskit on mahdollista arvioida (ja että on olemassa markkinat, jotka myöntävät tällaisia takauksia). Tämän perusteella ei voida katsoa, että

tarkasteltavana oleva takausjärjestelmä, jossa sovelletaan kertapalkkiota, voisi ”erittäin todennäköisesti” rahoittaa toimintansa itse.

(42) Kuten edellä on todettu, Italian viranomaiset ilmoittivat 3 päivänä kesäkuuta 2004 päivätyssä kirjeessä olevansa valmiit ottamaan käyttöön järjestelmän, jossa erityyppisiltä hankkeilta, joilla on erilaiset riskit, peritään erisuuruinen palkkio. Ne eivät kuitenkaan ole toimittaneet mitään konkreettista ehdotusta tällaisesta järjestelmästä. Uutta järjestelmää kuvataan kyseisessä kirjeessä vain ylimalkaisesti, mutta sen jälkeen ei ole toimitettu muita yksityiskohtia eikä tarkempia tietoja järjestelmän toiminnasta, vaikka Italian viranomaiset tietävät, että tämä näkökohta on komission päätöksenteon kannalta olennaisen tärkeä.

(43) Vaikka katsottaisiin, että riskit voidaan tällaisen järjestelmän avulla arvioida realistisesti, ehdotettujen palkkioiden pienuus (ks. edellä) riittää joka tapauksessa osoittamaan, että toimenpide voisi tuottaa tuensaaajina oleville varustamoille taloudellista etua.

iii) Hallintomenojen kattaminen

(44) Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet komissiolle luotettavia, yksityiskohtaisia arvioita kaikista rahaston suunnitteluun, perustamiseen ja hallinnointiin liittyvistä hallintomenoista, eivätkä ne ole missään vaiheessa yrittäneet korjata tätä puutetta, vaikka se on todettu jo menetelyn aloittamista koskevassa päätöksessä.

(45) Komissio toteaa myös, että kun perittävät maksut eivät välttämättä riitä kattamaan maksulaiminlyönneistä aiheutuvia tappioita, sitä suuremmalla syyllä ne eivät riitä kattamaan näiden tappioiden lisäksi myös hallintomenoja.

(46) Italian viranomaiset ovat myös ilmoittaneet komissiolle, että laissa on osoitettu ja valtio on varannut talousarviossa rahaston toimintaan 258 228 449,54 euroa (500 miljardia liiraa), mutta pääoman tuotosta ei säädetä mitään.

iv) Päätelmät

(47) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että Italian viranomaisten esittämä palkkio tai palkkiot eivät riitä takaamaan, että järjestelmä pystyisi rahoittamaan toimintansa itse, eivätkä kattamaan siitä aiheutuvia hallintomenoja. Lisäksi näyttää siltä, että järjestelmän säännöt eivät perustu realistiseen riskien arviointiin. Etenkään markkinoilla toimivan yksityisen sijoittajan periaatetta ei ole noudatettu.

⁽⁶⁾ On huomattava, että laivanrakennusmarkkinat ovat jota kuinkin maailmanlaajuiset ja alusrahoitusmarkkinat vähintään Euroopan laajuiset. Saksaa koskevasta tapauksesta voidaan näin ollen johtaa merkittäviä periaatteita, vaikka sen yhteydessä arvioidut järjestelmät eivät koskeneet Italiaa.

- (48) Tällä perusteella komissio katsoo, että ehdotettu toimenpide voi tuoda rahaston tuensaaajille taloudellista etua.
- b) *Valtion varojen käyttö ja toimenpiteen valikoivuus*
- (49) Tutkittavana olevassa takausjärjestelmässä on selkeästi kyse valtion varojen käytöstä, sillä sen mukaan tuensaaajille myönnetään julkinen takaus, johon tarvittavat rahoitusvarat ovat peräisin valtion talousarviosta. Valtion myöntämä takaus saattaa johtaa siihen, että valtio, joka ottaa rahoitusriskin ja luopuu perimästä tuensaaajilta asianmukaista maksua, menettää kyseiset varat.
- (50) On myös selvää, että toimenpide on valikoiva, sillä valtion takauksen voivat saada ainoastaan ne varustamot, jotka aikovat toteuttaa laivanrakennukseen ja laivakonversioon liittyviä töitä italialaisilla telakoilla (ja jotka täyttävät Italian lainsäädännössä määritellyt edellytykset).
- c) *Kilpailun vääristyminen ja vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan*
- (51) Rahastosta tietyille yrityksille myönnettävä taloudellinen etu voi jo itsessään vääristää kilpailua, koska valtion myöntämä takaus voi antaa näille yrityksille mahdollisuuden harjoittaa toimintaa, joka ei muutoin olisi mahdollista. Valtiontakauksen myöntäminen ilman, että tuensaaajilta peritään asianmukainen maksu, voi antaa tuensaaajille ja Italian laivanrakennusteollisuudelle kilpailuedun suhteessa Euroopassa ja sen ulkopuolella toimiviin kilpailijoihin, jotka eivät voi hyötyä vastaavista toimenpiteistä.
- (52) Laivanrakennusteollisuuden maailmanlaajuisilla markkinoilla käydään vilkasta kauppaa yhteisön jäsenvaltioiden välillä. Tarkasteltavana oleva toimenpide voi näin ollen vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (53) Koska kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät, voidaan päätellä, että ehdotettu järjestelmä on perustamissopimuksessa tarkoitettua valtiontukea.
- (54) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellään edellytykset, joiden täyttyessä tietty tuki soveltuu tai sen voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille. Perustamissopimuksen 89 artiklassa määrätään, että neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta määrittellä ne tukimuodot, joita voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina.
- (55) Italian ilmoittaessa takausjärjestelmästä laivanrakennusalan tukia säänneltiin laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1540/98 (7). Asetuksen mukaan tällaiset tuet voidaan hyväksyä ainoastaan asetuksessa säädetyin edellytyksin ja siinä määritellyjä tarkoituksia varten. Lisäksi laivanrakennusteollisuuden toimintatukea ei enää hyväksytä sellaisten sopimusten osalta, jotka on tehty 31 päivän joulukuuta 2000 jälkeen.
- (56) Vuoden 2004 alusta on sovellettu laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevia uusia sääntöjä (8) ("laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevat puitteet"), joissa vahvistetaan, että kaikenlaisen toimintatuen myöntäminen tällä alalla on kielletty. Tämän vuoksi yhteismarkkinoille soveltuviksi voidaan katsoa ainoastaan näissä puitteissa esitettyjen vaatimusten ja tarkoitusten mukaiset tuet.
- (57) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön (9) mukaan ja ellei siirtymäsäännöksissä muuta säädetä, ilmoitetut valtiontuet on tutkittava niiden sääntöjen mukaan, jotka ovat voimassa silloin kun päätös tukien soveltuvuudesta yhteismarkkinoille tehdään. Tutkittavana olevassa tapauksessa tukea on sen vuoksi tutkittava laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevien puitteiden nojalla.
- (58) Kun päätös menettelyn aloittamisesta tehtiin, asetus (EY) N:o 1540/98 oli jo tullut voimaan, ja se muodostaa näin ollen päätöksen oikeusperustan. Uutta menettelyä ei kuitenkaan tarvitse aloittaa, jos kahden toisiaan seuraavan säädöksen asiaa koskevat säännökset eivät olennaisesti poikkea toisistaan. Tämä edellytys täyttyy tässä tapauksessa selkeästi (10).
- (59) Laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevien puitteiden ja asetuksen (EY) N:o 1540/98 mukaisesti tuella tarkoitetaan tässä kaikkea telakoille, varustamoille tai kolmansille osapuolille laivanrakennukseen tai laivakonversioon suoraan tai välillisesti myönnettävää tukea ja erityisesti luottoja, takauksia ja veroetuja (11).

2. Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

(7) EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1.

(8) Laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevat puitteet (2003/C 317/06) (EYVL C 317, 30.12.2003, s. 11).

(9) Ks. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-176/01, Ferriere Nord SpA vs. komissio, 18.11.2004 antama tuomio ja erityisesti kohdat 134–140.

(10) Ks. asia T-176/01, kohdat 74–82.

(11) Ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98 2 artiklan 2 kohta ja laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevien puitteiden 11 kohta.

- (60) Tarkasteltaessa tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille on todettava, että päätös menettelyn aloittamisesta perustuu siihen, että kyseessä on toimintatuki, joka neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98⁽¹²⁾ mukaan ei sovellu yhteismarkkinoille 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen. Tämä sääntö on edelleen voimassa, sillä laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevissa puitteissa kielletään toimintatuen myöntäminen.
- (61) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä pohdittiin myös, voitaisiinko tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille arvioida alusten rakentamiseen tai rakenteen muuttamiseen myönnettäviä luottoja koskevien OECD:n sääntöjen⁽¹³⁾ perusteella. Tältä osin kuitenkin todettiin, että vaikka OECD:n vientiluottokonsensusissa ja alakohtaisessa laivaluottosopimuksessa vahvistetaan takauksia koskevat säännöt, vientiluottokonsensusin vähimmäisviitepalkkioita koskevia sääntöjä ei voida soveltaa ennen kuin alakohtaisen laivaluottosopimuksen osapuolet ovat tarkastelleet niitä uudelleen⁽¹⁴⁾. Sama tilanne vallitsee edelleen.
- (62) Sen sijaan ei ole katsottu tarpeelliseksi tarkastella tukea muiden neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1540/98 säädettyjen, yhteismarkkinoille soveltuvuutta koskevien sääntöjen nojalla, koska on ilmeistä, että tukea ei ole tarkoitettu telakoiden sulkemiseen eikä niiden pelastamiseen tai rakenneuudistukseen eikä myöskään innovaatioiden tukemista koskeviin investointeihin, tutkimus- ja kehitystyöhön eikä ympäristönsuojeluun. On niin ikään selvää, että tukea ei ole tarkoitettu helpottamaan kyseisten tavoitteiden toteuttamista myöskään laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevissa puitteissa hieman eri muodossa vahvistettujen sääntöjen nojalla. Tuen tarkoituksena ei selvästi ole myöskään muiden horisontaalisten tavoitteiden toteuttaminen (koulutus, työllisyys, pk-yritysten tukeminen), vaikka näihin tavoitteisiin voidaan nykyään myöntää tukea kyseisten puitteiden nojalla.
- (63) On myös syytä korostaa, että Italian viranomaiset eivät missään vaiheessa ole väittäneet, että tukea olisi pidettävä yhteismarkkinoille soveltuvana. Tämän vuoksi ne eivät ole toimittaneet komissiolle tietoja, joiden perusteella voitaisiin arvioida, olisiko perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyyn yleiseen kieltoon mahdollista soveltaa jotakin poikkeusta.

- (64) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että tutkittavana olevassa tapauksessa ei voida soveltaa mitään poikkeusta kieltoon myöntää valtiontukea laivanrakennusteollisuuden alalla ja että kyseinen toimenpide, joka täyttää valtiontuen tunnusmerkit, ei sovellu yhteismarkkinoille.

VI PÄÄTELMÄT

- (65) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että alusrahoituksen takausrahastoa koskeva järjestelmä on valtiontukea, joka ei sovellu yhteismarkkinoille,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontukijärjestelmä, jonka Italia aikoo toteuttaa alusrahoituksen hyväksi 31 päivänä heinäkuuta 1997 annetun lain nro 261 5 §:n, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä marraskuuta 1998 annetun lain nro 413 1 §:llä ja täydennettynä 14 päivänä joulukuuta 2000 hyväksytyllä valtiovarainministeriön asetuksella, ei sovellu yhteismarkkinoille.

Tämän vuoksi kyseistä tukea ei saa myöntää.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 6 päivänä huhtikuuta 2005.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

⁽¹²⁾ Ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98 3 artiklan 1 kohta.

⁽¹³⁾ Ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98 3 artiklan 4 kohta.

⁽¹⁴⁾ Ks. laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevien puitteiden 23 kohta, jossa viitataan samoihin OECD:n sääntöihin kuin menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 4 päivänä syyskuuta 2006,
tiettyjen rakennustuotteiden ulkopuolisessa palossa käyttäytymistä koskevien luokkien
vahvistamisesta metalliohutelevypintaisten sandwich-kattoelementtien osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3883)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/600/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun direktiivin 89/106/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 89/106/ETY säädetään, että rakennuskohteiden turvallisuuden tasossa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla esiintyvien erojen huomioon ottamiseksi voi olla tarpeen vahvistaa perusasiakirjoissa luokat tuotteiden käyttäytymistasoille kunkin olennaisen vaatimuksen osalta. Nämä asiakirjat on julkaistu komission tiedonantona direktiivin 89/106/ETY perusasiakirjoista⁽²⁾.
- (2) Paloturvallisuuden olennaisen vaatimuksen osalta perusasiakirjassa N:o 2 luetellaan toisiinsa liittyviä toimenpiteitä, jotka yhdessä asettavat puitteet jäsenvaltioissa eri tavoin määriteltävälle paloturvallisuusstrategialle.
- (3) Perusasiakirjassa N:o 2 yksilöidään eräs näistä toimenpiteistä, joka perustuu palon syttymisen ja savun muodostumisen sekä näiden leviämisen rajoittamiseen tietyille alueelle rajoittamalla rakennustuotteiden alttiutta edesauttaa täyden palon syttymistä.
- (4) Rajoittamistaso voidaan ilmaista ainoastaan tuotteiden paloteknisen käyttäytymisen tasoeroilla niiden lopullisessa käyttösovelluksessa.

(5) Asiassa tehtiin yhdenmukaistettu ratkaisu ottamalla käyttöön luokitusjärjestelmä, josta säädetään neuvoston direktiivin 89/106/ETY täytäntöönpanosta kattojen ja katteiden ulkopuolisessa palossa käyttäytymistä koskevan luokituksen osalta 21 päivänä elokuuta 2001 tehdyssä komission päätöksessä 2001/671/EY⁽³⁾.

(6) Tiettyjen rakennustuotteiden osalta on tarpeen käyttää päätöksellä 2001/671/EY vahvistettua luokitusta.

(7) Joidenkin päätöksessä 2001/671/EY säädettyyn luokitukseen sisältyvien kattojen ja katteiden ulkopuolisessa palossa käyttäytyminen on tarkkaan määritelty ja riittävän hyvin jäsenvaltioiden paloturvallisuussäätelystä vastaavien viranomaisten tiedossa niin, että tämän ominaisuuden testaamista ei vaadita.

(8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän rakennusalan komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Liitteessä luetellaan ne rakennustuotteet, jotka täyttävät kaikki ulkopuolisessa palossa käyttäytymistä koskevat vaatimukset ja joita ei tarvitse erikseen testata.

2 artikla

Tämän päätöksen liitteessä luetellaan eri rakennustuotteisiin sovellettavat ulkopuolisessa palossa käyttäytymistä koskevat luokat, jotka ovat päätöksessä 2001/671/EY säädetyn luokituksen mukaiset.

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL C 62, 28.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 235, 4.9.2001, s. 20.

3 artikla

Tuotteita on tarkasteltava tarvittaessa niiden lopullisen käyttötarkoituksen mukaan.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

LIITE

Tämän liitteen taulukossa luetellaan ne rakennustuotteet, jotka täyttävät kaikki ulkopuolisessa palossa käyttäytymistä koskevat vaatimukset ja joita ei tarvitse erikseen testata.

Taulukko

METALLIOHUTLEVYPINTAISTEN SANDWICH-KATTOELEMENTTIEN ULKOPUOLISESSA PALOSSA KÄYTTÄYTYMISEN LUOKAT

Tuote (1)	Tuotekohtaiset tiedot	Ydinosan materiaali ja sen vähimmäistiheys	Luokka (2)
Teräs-, ruostumaton teräs- tai alumiinipintaiset sandwich-kattoelementit	EN 14509 (1) -standardin mukainen	PUR 35 kg/m ³ tai	B _{ROOF} (t1)
		mineraalivilla (lamellit) 80 kg/m ³ tai	B _{ROOF} (t2)
		mineraalivilla (täysleveät levyt) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

(1) Ulkopinnaltaan metalliset profiloituneet elementit, joissa on seuraavat ominaisuudet:

- teräspinnan tai ruostumattoman teräspinnan paksuus vähintään 0,4 mm,
- alumiinipinnan paksuus vähintään 0,9 mm,
- jokaisessa kahden elementin välisessä pituussuuntaisessa liitoksessa metallisen ulkopinnoitteen limitys, joka kattaa harjan ja ulottuu vähintään 15 mm harjan reunan yli, tai metallinen suojakansi, joka peittää kokonaan liitosharjan, tai korotettu metallinen pystysauma liitosta pitkin,
- jokaisessa kahden elementin välisessä poikkisuuntaisessa liitoksessa metallisen ulkopinnoitteen limitys vähintään 75 mm,
- säänkestävänä ulkopinnoiteena on nestemäisenä levitetty PVC-maali, jonka kuivan maalikerroksen nimellispaksuus on enintään 0,200 mm, lämpöarvo (PCS) enintään 8,0 MJ/m² ja kuivapaino enintään 300 g/m², tai mikä tahansa edellä kuvailtua ohuempi maalipinnoite,
- palotekninen käyttäytyminen on vähintään luokkaa D-s3, d0, ilman reunojen suojausta standardin EN 13501-1 mukaisesti

(2) Luokat on annettu päätöksen 2001/671/EY liitteenä olevassa taulukossa.

Käytetyt lyhenteet: PUR = polyuretaani, MW = mineraalivilla, PVC = polyvinyylikloridi, PCS = ylempi lämpöarvo.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 5 päivänä syyskuuta 2006,
kiireellisistä toimenpiteistä, jotka koskevat ei-luvallista muuntogeenistä organismia "LL RICE 601"
riisituotteissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3932)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/601/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 4 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan 2 kohdan mukaan muuntogeenisiä elintarvikkeita ja rehuja ⁽²⁾ ei saa saattaa yhteisön markkinoille, ellei niille ole myönnetty lupaa kyseisen asetuksen mukaisesti. Saman asetuksen 4 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan mukaan muuntogeenisille elintarvikkeille ja rehuille ei saa myöntää lupaa, ellei ole sopivalla ja riittävällä tavalla osoitettu, että ne eivät vaikuta haitallisesti ihmisten terveyteen, eläinten terveyteen tai ympäristöön, että ne eivät johda kuluttajaa tai käyttäjää harhaan ja että ne eivät siinä määrin poikkea elintarvikkeista tai rehuista, jotka niillä on tarkoitus korvata, että niiden tavanomainen käyttö aiheuttaisi ravitsemuksellista haittaa ihmisille tai eläimille.

(2) Amerikan yhdysvaltain viranomaiset tiedottivat 18 päivänä elokuuta 2006 komissiolle, että muuntogeenisellä riisillä "LL RICE 601" saastuneita riisituotteita ("saastuneet tuotteet"), joiden markkinoille saattamiselle yhteisössä ei ole myönnetty lupaa, oli löydetty riisinäytteistä, jotka oli otettu Yhdysvaltain markkinoilla kauppalaadun pitkäjäväisestä riisistä, joka oli peräisin vuoden 2005 sadosta. Tuotteiden saastumisesta raportoi Yhdysvaltain viranomaisille 31 päivänä heinäkuuta 2006 Bayer Crop Science, joka on yritys, joka kehitti muuntogeenisen riisin "LL RICE 601". Yhdysvaltain viranomaiset ilmoittivat komissiolle myöhemmin, ettei edelleenkaan tiedetä, missä

määrin toimitusketju on saastunut, ja että tietoa yhteisöön suuntautuvan viennin mahdollisesta saastumisesta ei voida tällä hetkellä antaa. Lisäksi viranomaiset tiedottivat komissiolle, että kyseisille tuotteille ei ollut myönnetty lupaa markkinoille saattamiseen myöskään Yhdysvalloissa.

(3) Rajoittamatta jäsenvaltioiden valvontavelvollisuuksia olisi saastuneiden tuotteiden todennäköisen tuonnin johdosta hyväksyttävien toimenpiteiden muodostettava johdonmukainen ja yhtenäinen lähestymistapa, jonka avulla voidaan toimia nopeasti ja tehokkaasti ja välttää eroavuudet tilanteen käsittelyssä eri jäsenvaltioiden välillä.

(4) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 53 artiklassa säädetään mahdollisuudesta toteuttaa asianmukaiset yhteisön kiireelliset toimenpiteet kolmannesta maasta tuotujen elintarvikkeiden ja rehujen osalta ihmisten terveyden, eläinten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi, kun tällaista riskiä ei voida tyydyttävällä tavalla hallita kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamalla toimenpiteillä.

(5) Koska muuntogeeniselle riisille "LL RICE 601" ei ole myönnetty lupaa yhteisön lainsäädännön nojalla, ja ottaen huomioon sellaisten tuotteiden riskiolettama, joille ei ole myönnetty lupaa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti, jossa otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 178/2002 7 artiklassa säädetty ennalta varautumisen periaate, on aiheellista toteuttaa kiireelliset toimenpiteet saastuneiden tuotteiden markkinoille saattamisen estämiseksi yhteisössä.

(6) Asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädettyjen yleisten vaatimusten mukaisesti elintarvikealan ja rehualan toimijoilla on ensisijainen oikeudellinen vastuu sen varmistamisesta, että niiden valvonnassa olevien yritysten elintarvikkeet tai rehut täyttävät elintarvikelainsäädännön vaatimukset, sekä kyseisten vaatimusten täyttymisen tarkistamisesta. Sen vuoksi elintarvikkeiden ja rehujen ensimmäisestä markkinoille saattamisesta vastuullisilla toimijoilla olisi oltava velvollisuus todistaa, että ne eivät sisällä saastuneita tuotteita. Tätä varten tässä päätöksessä säädetyissä toimenpiteissä olisi edellytettävä, että Yhdysvalloista peräisin olevat tiettyjen tuotteiden lähetyserät voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos toimitetaan analyysiraportti, joka osoittaa, että tuotteet eivät ole saastuneet "LL RICE 601"-llä. Hyväksytyin laboratorion olisi annettava analyysiraportti kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 575/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁽²⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

- (7) Tarkastusten helpottamiseksi olisi kaikkiin markkinoille saatettaviin muuntogeenisiin elintarvikkeisiin ja rehuihin sovellettava validoitua havaitsemismenetelmää. Bayer Crop Sciencea on pyydetty toimittamaan menetelmät "LL RICE 601":n havaitsemista varten sekä valvontanäytteitä. Se on antanut saataville kaksi menetelmää, jotka Yhdysvaltain maatalousministeriön viranomainen Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration (GIPSA) on validoinut yhteistyössä asetuksen (EY) N:o 1829/2003 32 artiklassa tarkoitetun yhteisön vertailulaboratorion kanssa.
- (8) Tässä päätöksessä säädettyjen toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia eivätkä ne saa rajoittaa kauppaa enemmän kuin on tarpeen, ja niiden olisi sen vuoksi koskettava ainoastaan tuotteita, joiden katsotaan todennäköisesti saastuneen "LL RICE 601":llä ja joita saatujen tietojen mukaan tuodaan Yhdysvalloista yhteisöön.
- (9) Komission pyynnöistä huolimatta Yhdysvaltain viranomaiset eivät ole kyenneet antamaan takeita siitä, että Yhdysvalloista tuotavat riisituotteet eivät sisällä "LL RICE 601":tä.
- (10) Mitä tulee rehutuuotteisiin tai muihin elintarvikkeisiin, jotka eivät kuulu tässä päätöksessä säädettyjen toimenpiteiden soveltamisalaan, jäsenvaltioiden olisi tarkkailtava, ovatko tällaiset tuotteet saastuneet "LL RICE 601":llä. Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella komissio harkitsee tarvetta ryhtyä asianmukaisiin lisätoimenpiteisiin.
- (11) Kiireellisistä toimenpiteistä, jotka koskevat ei-luvallista muuntogeenistä organismia LL RICE 601 riisituotteissa, 23 päivänä elokuuta 2006 tehty komission päätös 2006/578/EY⁽¹⁾ hyväksyttiin saastuneiden tuotteiden markkinoille saattamisen kieltämiseksi väliaikaisesti.
- (12) Kyseiset väliaikaiset toimenpiteet olisi vahvistettava.
- (13) Sen vuoksi on aiheellista kumota ja korvata päätös 2006/578/EY.
- (14) Tässä päätöksessä säädettyjä toimenpiteitä olisi tarkasteltava uudelleen kuuden kuukauden kuluttua sen arvioimiseksi, ovatko ne edelleen tarpeellisia.
- (15) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan seuraaviin Amerikan yhdysvalloista peräisin oleviin tuotteisiin:

Tuote	CN-koodi
esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi), kiehausettu (parboiled) pitkäjyväinen A	1006 20 15
esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi), kiehausettu (parboiled) pitkäjyväinen B	1006 20 17
esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi), pitkäjyväinen A	1006 20 96
esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi), pitkäjyväinen B	1006 20 98
osittain hiottu riisi, kiehausettu (parboiled) pitkäjyväinen A	1006 30 25
osittain hiottu riisi, kiehausettu (parboiled) pitkäjyväinen B	1006 30 27
osittain hiottu riisi, pitkäjyväinen A	1006 30 46
osittain hiottu riisi, pitkäjyväinen B	1006 30 48
kokonaan hiottu riisi, kiehausettu (parboiled) pitkäjyväinen A	1006 30 65
kokonaan hiottu riisi, kiehausettu (parboiled) pitkäjyväinen B	1006 30 67
kokonaan hiottu riisi, pitkäjyväinen A	1006 30 96
kokonaan hiottu riisi, pitkäjyväinen B	1006 30 98
rikkoutuneet riisinjyvät (paitsi jos sertifioitu pitkäjyväisestä riisistä vapaaksi)	1006 40 00

2 artikla

Ehdot ensimmäistä markkinoille saattamista varten

Jäsenvaltioiden on sallittava 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden ensimmäinen markkinoille saattaminen ainoastaan siinä tapauksessa, että lähetysrjän mukana on muuntogeenisen riisin "LL RICE 601" havaitsemiseen soveltuvaan ja validoituun menetelmään perustuva hyväksytyn laboratorion antama alkuperäinen analyysiraportti, joka osoittaa, että tuote ei sisällä muuntogeenistä riisiä "LL RICE 601".

Mikäli 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden lähetysrjä on jaettu osiin, lähetysrjän kunkin osan mukana on oltava oikeaksi todistettu jäljennös analyysiraportista.

⁽¹⁾ EUVL L 230, 24.8.2006, s. 8.

Ellei 1 kohdassa tarkoitettua analyysiraporttia ole, yhteisön alueella toimivan toimijan, joka on vastuussa tuotteen ensimmäisestä markkinoille saattamisesta, on huolehdittava 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden testauksesta sen osoittamiseksi, että ne eivät sisällä muuntogeenistä riisiä "LL RICE 601". Lähetysrää ei saa saattaa yhteisön markkinoille, ennen kuin analyysiraportti on saatavana.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän välityksellä positiivisista (epäsuotuisista) tuloksista.

3 artikla

Muut valvontatoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on kohdistettava jo markkinoilla oleviin 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin asianmukaiset toimenpiteet, mukaan luettuna satunnainen näytteenotto ja analyysi, sen varmistamiseksi, että ne eivät sisällä muuntogeenistä riisiä "LL RICE 601". Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän välityksellä positiivisista (epäsuotuisista) tuloksista.

4 artikla

Saastuneet lähetysrät

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, joiden on todettu sisältävän muuntogeenistä riisiä "LL RICE 601", ei saateta markkinoille.

5 artikla

Kustannusten korvaaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisestä markkinoille saattamisesta vastuulliset toimijat vastaavat 2 ja 4 artiklan täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista.

6 artikla

Toimenpiteiden uudelleentarkastelu

Tässä päätöksessä säädettyjä toimenpiteitä tarkastellaan uudelleen 28 päivään helmikuuta 2007 mennessä.

7 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2006/578/EY.

8 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen